

Van: Basta! <basta.org@telenet.be>
Aan: Basta! <basta.org@telenet.be>
Datum: 02/02/2010 10:59 PM
Onderwerp: Den Dagklapper

Den Dagklapper...

INHOUD

[2010.01.14 Stad kan instroom niet blijven slikken \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2010.01.23 Antwerpse migranten klagen het meest \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2010.01.23 Branden in de hel \(De Standaard\)](#)
[2010.01.23 Moskeeën afgekeurd door staatsveiligheid blijven actief \(De Morgen\)](#)
[2010.01.23 Rellen in Anderlecht te maken met doodgeschoten overvaller \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2010.01.24 Acht mensensmokkelaars in Griekenland opgepakt \(De Morgen\)](#)
[2010.01.24 Eén aanhouding na vernielingen Anderlecht \(De Standaard\)](#)
[2010.01.24 Onrust blijft aanhouden in Anderlecht \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2010.01.24 Opnieuw wagen in brand gestoken in Anderlecht \(De Standaard\)](#)
[2010.01.25 De heilige plicht tot spreken \(De Standaard\)](#)
[2010.01.25 Frans non tegen boerka \(De Standaard\)](#)
[2010.01.25 Rellen in Anderlecht na doodschieten overvaller \(De Morgen\)](#)
[2010.01.26 CD&V-senator dient wetvoorstel voor boerkaverbod in \(De Standaard\)](#)
[2010.01.26 CDA wil criminele asielzoeker eerder land uit \(Algemeen Dagblad\)](#)
[2010.01.26 Drie meisjes per dag bekeren zich tot islam \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2010.01.26 Franse commissie adviseert boerkaban op trein, bus en tram \(De Standaard\)](#)
[2010.01.26 In godsnaam \(De Standaard\)](#)
[2010.01.26 Moslim geeft schijnhuwelijk toe in tv-programma \(De Standaard\)](#)
[2010.01.26 Omstreden spreidingsplan voor asielzoekers afgevoerd \(De Standaard\)](#)
[2010.01.26 Overlast door Polen, Roemenen en Bulgaren bedreigt probleemwijken \(de Volkskrant\)](#)
[2010.01.27 Antwerpse OCMW dreigt met acties \(De Standaard\)](#)
[2010.01.27 CD&V voorstander van spoedig boerkaverbod in België \(De Morgen\)](#)
[2010.01.27 Commissaris bij Fedasil moet opvangcrisis aanpakken \(De Morgen\)](#)
[2010.01.27 Een schijnhuwelijk, mevrouw de schepen \(De Standaard\)](#)
[2010.01.27 Halt aan de media-islam \(De Standaard\)](#)
[2010.01.27 Kwart van huwelijken geweigerd \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2010.01.27 Nigeriaan krijgt schadevergoeding van amper 2.135 euro na 31 maanden onterecht verblijf in gevangenis \(De Morgen\)](#)
[2010.01.27 OCMW Antwerpen kan toestroom uitkeringstrekkers niet aan \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2010.01.27 Parlementscommissie pleit voor ban op gezichtsverhullende sluier in ziekenhuizen \(De Morgen\)](#)
[2010.01.27 Uit te zetten illegaal sticht brand in cel \(de Volkskrant\)](#)
[2010.01.27 Vijf dakloze gezinnen onder dak in voormalig Vlaams kabinetsgebouw \(De Morgen\)](#)
[2010.01.27 Vlaanderen krijgt minst asielzoekers \(De Morgen\)](#)
[2010.01.27 Wij zijn echt heel gelukkig getrouwd \(De Standaard\)](#)
[2010.01.28 Aanpak schijnhuwelijken en gezinshereniging verdeelt federale regering opnieuw \(De Morgen\)](#)
[2010.01.28 Aantal anti-Joodse incidenten bijna verdubbeld \(De Morgen\)](#)
[2010.01.28 Antwerps OCMW-voorzitster De Coninck slaakt noodkreet, regering stelt commissaris aan \(De Morgen\)](#)
[2010.01.28 Help \(De Morgen\)](#)
[2010.01.28 Leger kan extremisten voortaan sneller weigeren \(De Morgen\)](#)
[2010.01.28 Open brief aan Annemie Struyf \(De Standaard\)](#)
[2010.01.28 Rekenen met Berlusconi "Minder immigranten = minder misdaad" \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2010.01.28 Spoorwegpolitie onderschept 70 illegalen \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2010.01.28 Steeds meer minderjarige asielzoekers zonder ouders \(De Morgen\)](#)
[2010.01.28 Straatgeweld verjaagt studenten \(De Standaard\)](#)
[2010.01.28 Total tolerance in Anderlecht \(De Standaard\)](#)
[2010.01.28 Vraag om goed plan voor asielzoekers is noodkreet \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2010.01.28 Vrieliik "Antiracismewet wordt vaak ongrondwettig toegepast" \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2010.01.28 Zelf waken over privacy \(De Standaard\)](#)

[2010.01.29 Boerkaprobleem sterk overtrokken \(De Morgen\)](#)
[2010.01.29 Boerkaverbod wel degelijk zinvol \(De Morgen\)](#)
[2010.01.29 Leerlingen van ISIB-hogeschool sinds begin december slachtoffer van systematische afpersing \(De Morgen\)](#)
[2010.01.29 Leterme mist "spontane solidariteit" met asielzoekers \(De Morgen\)](#)
[2010.01.29 Minder immigranten is minder misdadigers \(Knack\)](#)
[2010.01.29 Moslimmeisjes \(De Standaard\)](#)
[2010.01.29 Walter Vandenbossche dringt aan op een federale regeringscommissaris voor Anderlecht \(De Morgen\)](#)
[2010.01.30 Anderlecht is geen "no-go zone" \(De Morgen\)](#)
[2010.01.30 Anderlecht \(De Morgen\)](#)
[2010.01.30 Antiracismewet wordt vaak ongrondwettig toegepast \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2010.01.30 Bespuwd \(De Standaard\)](#)
[2010.01.30 Haïtiaanse bootvluchtelingen onderschept \(de Volkskrant\)](#)
[2010.01.30 'In Godsnaam'-koppel stelt VRT in gebreke \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2010.01.30 Miljoenen voor extra plaatsen voor asielzoekers nu al besteed \(De Standaard\)](#)
[2010.01.31 De Bie "Sp.a heeft boel laten verrotten in Brussel" \(De Morgen\)](#)
[2010.01.31 Groen! en sp.a eisen zerotolerantie in Brussel \(De Morgen\)](#)

Stad kan instroom niet blijven slikken

Naar aanleiding van het nieuwe jaar sprak Filip Dewinter gisteravond op een receptie de harde kern van zijn VB-getrouwen toe. Aan de hand van een aantal cijfers maakte hij eens te meer zijn bekende punten: Antwerpen verkleurt, verarmt, vergrijsd en wordt onveiliger. Deze explosieve cocktail zal volgens hem leiden tot rampzalige scenario's, tenzij er een radicale immigratiestop komt, alle Antwerpenaars zich gedwongen assimileren aan de joods-christelijke waarden en er een doorgedreven gezinspolitiek wordt gevoerd.

Wat Dewinter zegt over de onveiligheid, dat wordt door de politie en door de officiële statistieken tegengesproken. Daarover kunnen we eigenlijk nog het beste afgaan op ons eigen buikgevoel. Maar op enkele andere punten heeft hij

gelijk. Antwerpen verkleurt, zoals de meeste Europese steden. Antwerpen vergrijs, zoals heel Europa. En Antwerpen verarmt, wat de stad evenmin uniek maakt, maar inderdaad zorgwekkend is.

Volgens de meest recente gegevens bestaat nu 51 procent van de mensen die een OCMW-uitkering krijgen uit vluchtelingen, asielzoekers, geregulariseerden en mensen die in Antwerpen zijn beland als gevolg van gezinshereniging. Dat geeft te denken. De nieuwe regularisatiegolf zal dat aantal ongetwijfeld nog opdrijven. En dat terwijl het OCMW nu al een ferm gat in zijn begroting moet zien te dichten.

Ooit zal de overheid toch echt een rem moeten zetten op de massale import van mensen die hier een beter lot komen zoeken, maar geen bijdrage kunnen of willen leveren aan onze samenleving. Er is ook actie nodig om het imago van België bij te schaven, want nu denkt men in sommige landen dat dit het land is waar je alles cadeau krijgt.

Filip Dewinter is een slimme politicus en dus schoof hij gisteravond in zijn speech de schuld van alle stedelijke problemen in de schoenen van het stadsbestuur. Dat klopt natuurlijk niet. Ook Patrick Janssens en OCMW-voorzitter Monica De Coninck willen een strenger migratiebeleid, want ook zij zien de gevolgen voor de stad. Maar migratie is een bevoegdheid van de federale regering. En daarin verzet vooral de PS zich al vele jaren tegen strengere normen voor asiel, gezinshereniging en uitwijzing.

Enkele maanden geleden bezorgde de stad al een memorandum over de migratie aan premier Van Rompuy. Nu is onze hoop dus gevestigd op Yves Leterme, om zijn Franstalige partners op betere gedachten te brengen.

Gazet van Antwerpen, 2010.01.14, Lex Moolenaar

UP

Antwerpse migranten klagen het meest

Antwerpse migranten klagen het meest over vooroordelen bij Belgen. Ze geloven van alle migranten ook het minst in de multiculturele samenleving. Dat blijkt uit een wetenschappelijke studie van het Independent Research Bureau Europe.

Het bureau bracht de meningen van de migranten in drie grote steden (Brussel, Antwerpen en Charleroi) in kaart. Uit de studie bleek verder dat migranten vooral problemen ervaren bij het zoeken naar werk en het vinden van een woning. Maar over discriminatie in de horeca (dancings!) of sportcentra klaagt respectievelijk slechts 8% en 2%. Terwijl dat toch de items zijn die in de media breed worden uitgesmeerd.

Gazet van Antwerpen, 2010.01.23, JDW

UP

Branden in de hel

GODSDIENSKRITIEK MET TWEE MATEN EN GEWICHTEN

ANNEMIE STRUYF verwondert zich over de scherpeheid waarmee aartsbisschop André Léonard op de korrel wordt genomen. Of beter: ze verwondert zich erover dat zoiets alleen de katholieke kerk overkomt, en bijvoorbeeld niet de islam.

Met interesse, maar ook met een zekere gêne, heb ik de berichtgeving over onze nieuwe kardinaal Léonard gelezen. Mijn god, wat kreeg die man een hoop stront over zijn kop. De verwijten en beledigingen waren niet van de poes. Het woord 'ultraconservatief' leek bijna een koosnaampje. Moet kunnen natuurlijk, want het recht op vrije meningsuiting is heilig. En toegegeven, als ik in De Slimste Mens zat, zou ik Léonard wellicht ook in deze vijf kernwoorden omschrijven: Danneels, kardinaal, ultraconservatief, homofoob, bisschop van Namen.

Begrijp me goed, ik voel me niet geroepen de nieuwe kardinaal te beschuldigen of in bescherming te nemen. Ik heb niets met deze man, en ik kén hem ook niet. Maar toen ik al dat geschimp en die snelle oordelen las, dacht ik: 'Over welke andere religieuze leider in dit land zouden wij ongestraft in zulke grove bewoordingen durven schrijven?' Vervang het woord 'Léonard' door 'imam X' of 'rabbijn Y', en het land zou op zijn kop staan.

Eén van de dingen die ik heb geleerd tijdens mijn tocht langs de wereldgodsdiensten — in tempels en kloosters, in binnen- en buitenland — is dat alles relatief is. Zo ook de begrippen progressief en conservatief. In de ogen van progressief, weldenkend Vlaanderen is Léonard natuurlijk ultraconservatief. Maar in vergelijking met de uitspraken die ik het afgelopen jaar in andere religieuze middens — ja, ook in Vlaanderen — heb gehoord, is Léonard een haast aandoenlijke softie.

Kennen wij het gedachtegoed van andere religies en religieuze autoriteiten dan niet? Hun opinies over mannen en vrouwen, ethische kwesties of homoseksualiteit? Of beschouwen wij Vlamingen met een andere religieuze overtuiging als

quantité négligeable?

Neem nu de veelbesproken homofobie van Léonard. Wat de voormalige bisschop over homo's zei — hij noemde homoseksuelen 'abnormaal' — is slappe kost vergeleken met de veel krassere uitspraken die ik de laatste maanden mocht horen. Zo sprak ik een tijd geleden met Murat (23), een Vlaming van Marokkaanse origine. Zelf een homo, stel je voor. 'Bij ons is homoseksualiteit verboden: bij wet, bij godsdienst, bij de hele Arabische cultuur,' legde hij uit, 'De islam veroordeelt homoseksualiteit ten strengste. Ook de Koran is zeer duidelijk: "Als twee mannen of twee vrouwen seks met elkaar hebben, beeft de Troon van God." Elke keer sterven er vele engelen tijdens hun pogingen om die wankel Troon in evenwicht te houden. Wij, hun moordenaars, zullen in de hel belanden. Daar zullen wij eeuwig branden. En niet zomaar branden. Opnieuw en opnieuw zullen we aan het vuur ten onder gaan, en nooit zal daar een einde aan komen.'

Ik ontmoette Murat in de periode dat ik mijn eerste reportage draaide voor de nieuwe tv-reeks In Godsnaam. Ik vertelde hem over Al Minara, een Vlaamse organisatie van meisjes en vrouwen die zich tot de islam bekeren. Meteen lichtten zijn ogen op.

'Op een dag wil ik met een Vlaamse moslima trouwen,' glimlachte hij.

'Maar je bent homo!'

'Dit is slechts een overgangperiode. Op een dag ga ik trouwen. Zo zit het in mijn hoofd, en zo zal het gebeuren. Dan zijn mijn papieren in orde en zal ik boete doen voor al mijn zonden. Na mijn huwelijk zal ik mijn best doen om mij ver van het homomilie te houden.'

Ik was geschokt, en dat zei ik hem ook. Vooral als ik dacht aan al die jonge, kwetsbare, gelovige Al-Minarameisjes die ik intussen had ontmoet. De meesten ontroerden mij in hun gedrevenheid, hun diepe geloof, hun naïviteit ook, en de gretigheid waarmee ze hun nieuwe godsdienst opzogen. Toen ik hen beter leerde kennen, en ook hun ouders ontmoette, begon ik mij wat zorgen te maken. Want alle waarden die ik voor mijn eigen dochters (en zonen) belangrijk vind, kwamen bij hen plots op de helling te staan. Gelijheid tussen mannen en vrouwen? Gelijke kansen voor jongens en meisjes? Niet evident. Volgzaamheid en gehoorzaamheid aan de man, dát is pas een deugd.

Ik ontmoette Vlaamse bekeerde meisjes die niet aanwezig waren op hun eigen, religieuze huwelijk. Trouwen met de handschoen heette die praktijk in de middeleeuwen.

De meeste Al-Minaravrouwen die ik ontmoette, waren gehuwd met een man die, dankzij dat huwelijk, aan papieren was geraakt. Ik praatte met een meisje dat in een polygaam huwelijk was gestapt. Ik volgde die meisjes weken en maanden, en merkte hoe zij elke keer strikter gesluierd waren, meer onderworpen aan hun man, steeds meer teruggeplooid op hun gemeenschap van gelijkgezinden.

Vorige week sprak ik hierover met een SP.A-politica. 'Dat klopt allemaal,' beaamde ze, 'Je moet dat vertellen. Het gebeurt allemaal onder onze neus, en niemand kraait ernaar. Over de ultraconservatieve kanten en de vrouwonvriendelijkheid van sommige moslimmilieus zwijgt iedereen zedig.'

'Waarom?'

'Omdat niemand klokkenluider wil zijn. Omdat niemand de moslimgemeenschap voor het hoofd wil stoten. Omdat geen enkele politieke stemmen wil verliezen bij de moslimachterban.'

Vandaag bel ik haar even op. 'Mag ik jouw naam vermelden in mijn stukje voor De Standaard?'

'Neen,' antwoordt ze snel, 'Ik kan mij niet permitteren de moslimgemeenschap tegen mij te krijgen.'

Meteen daarna begint ze te sneren naar de nieuwe kardinaal. 'Wat een oerconservatieve zak,' fulmineert ze.

Ik versta het niet goed, die twee maten en gewichten.

Soit, maandagavond begint In Godsnaam op tv. De eerste interviews in bladen en kranten zijn verschenen, en sindsdien staat mijn telefoon roodgloeiend. De moslima's aan de lijn. Eigenlijk zouden ze toch liever hebben dat dat programma niet uitgezonden wordt. 'De mensen zijn zo islamofob', argumenteren ze.

Prompt beleggen we een vergadering op de redactie. We wikken en wegen elk woord in de reportage. We bekijken en herbekijken elke scène. Zijn we nergens in de fout gegaan? Ik herwerk mijn teksten om toch zeker geen moslim voor het hoofd te stoten. En ik denk aan kardinaal Léonard. Zijn leven zou wellicht een stuk gemakkelijker zijn als hij imam was. Dan zouden de mensen hun woorden wellicht iets voorzichtiger formuleren.

In Godsnaam, vanaf 25 januari op Eén, om 21u10.

ANNEMIE STRUYFWie? Journaliste en reportagemaker. Wat? Als je ultraconservatief bent, kun je maar beter geen katholiek zijn. Waarom? Enkel de katholieken worden daar keihard op aangepakt.

De Standaard, 2010.01.23

UP

Moskeeën afgekeurd door staatsveiligheid blijven actief

Brussel | De vier Vlaamse moskeeën die niet werden erkend omwille van een negatief advies van de staatsveiligheid, blijven actief.

In Vlaanderen hebben 21 moskeeën van de 151 al een aanvraag voor een erkenning ingediend. Daarvan zijn er intussen 17 erkend. De vier anderen kregen geen erkenning op basis van een negatief advies van de Staatsveiligheid. Het gaat om de Al Azhar moskee in Waregem en de Attakwa-moskee in Kortrijk, en twee moskeeën in het Antwerpse, El Mouhsinine en Al Moslimine. De moskeeën zelf blijven in het ongewisse over de reden voor het negatief advies. Al kregen ze in Kortrijk via minister van Justitie Stefaan De Clerck en waarnemend burgemeester Lieven Lybeer wel uitleg. "We denken dat er twee redenen zijn voor onze moeilijkheden met Staatsveiligheid", zegt Sliman You-ala van de Kortrijkse Attakwa-moskee. "Onze imam verbleef illegaal in het land. We proberen nu voor hem een verblijfsvergunning aan te vragen maar dat neemt tijd. Het tweede probleem is dat één van onze lesgevers van de islamschool anti-Europese gedachten zou verspreiden." De moskee heeft de bewuste lesgever intussen geschorst. De Kortrijkse burgemeester Lybeer bevestigt: "Het gaat om een lesgever die werd opgeleid in Saoedi-Arabië en verkeerde boodschappen verspreidde. Wij proberen het bestuur van de moskee te overtuigen de problemen actief aan te pakken. Wij onderhouden goeie relaties met hen, maar toch merken wij een soort radicalisme, waarbij bijvoorbeeld jongeren in jeugdclubs weigeren een glas aan te raken als ze eerder zijn vastgepakt door een ongelovige. Dat kan dus niet." Intussen bereidt de Attakwa-moskee zich voor opnieuw een erkenningsdossier in te dienen. Toch blijft de moskee voorwerp van onderzoek, op 16 december hield de politie er nog een doorgedreven huiszoeking. Bij de Al Azhar moskee zou het gaan om een ander soort probleem. "Wij denken dat er een probleem kan zijn met een crimineel verleden van sommige leden van de moskee", zegt de schepen van integratie Jo Neiryndck. "Al beschikken wij niet over precieze informatie: de dialoog met die moskee verloopt zeer moeizaam." Het is de Moslimexecutieve die moskeeën begeleidt bij het indienen van een erkenningsdossier. Met een erkenning ontvangt de moskee financiële steun voor haar werking. De moskeeën moeten daarvoor onder andere een financiële meerjarenplanning indienen. In Wallonië hebben al 43 van 70 moskeeën een erkenning. In Brussel zijn dat er 5 van de ongeveer 90. In Vlaanderen werkt de moslimexecutieve aan 45 nieuwe erkenningsdossiers.

De Morgen, 2010.01.26, Floris Van Cauwelaert

UP

Rellen in Anderlecht te maken met doodgeschoten overvaller?

De rellen die vrijdag in Anderlecht plaatsvonden, houden vermoedelijk verband met de overvaller die eergisteren werd doorgeschooten in Laken.

De gangster, die uit de gevangenis van Namen was ontsnapt, woonde in Anderlecht. Hij had donderdag een Lidl-winkel in Molenbeek overvallen. Toen hij wegvluchtte, schoot hij op een politieagent en een voorbijganger. Hij werd zelf ook beschoten en overleed later aan zijn verwondingen.

Een groep jongeren heeft vrijdagavond een aantal voertuigen, een winkel en enkele bushokjes beschadigd. Het kwam tot een kat- en muisspel met de politie. Een minderjarige werd aangehouden en is ter beschikking gesteld van de jeugdrechter.

Gazet van Antwerpen, 2010.01.23

UP

Acht mensensmokkelaars in Griekenland opgepakt

De Griekse kustwacht heeft acht Bulgaarse vrachtwagenchauffeurs opgepakt als vermoedelijke mensensmokkelaars. De agenten ontdekten in de West-Griekse havenstad Igoumenitsa bij een vrachtwagencontrole 28 vluchtelingen uit Afghanistan.

Onder hen waren ook 14 minderjarigen, aldus de havenpolitie zondag. De vrachtwagens wilden met de ferry de overtocht naar Italië maken. Vanuit Igoumenitsa vertrekken dagelijks minstens vijf veerboten naar de Italiaanse havens Bari en

Ancona aan de Adriatische kust. (afp/mvl)

De Morgen, 2010.01.24

[UP](#)

Eén aanhouding na vernielingen Anderlecht

ANDERLECHT - In Anderlecht zijn vrijdagavond verschillende individuen opgepakt die diezelfde avond een spoor van vernieling hadden aangericht. Eén minderjarige werd aangehouden en ter beschikking gesteld van de jeugdrechter. Meer informatie over de overige aanhoudingen volgt later zaterdag, meldt het parket van Brussel.

Bij de vernielingen, die van start gingen om 19.30 uur, werden een winkelruit en ruiten van verschillende wagens stukgegooid. Er werd ook een wagen in brand gestoken met een molotovcocktail. In die zaak werd de minderjarige aangehouden en ter beschikking gesteld.

De politie vermoedt dat er een link is tussen de relletjes in Anderlecht en de overvaller die eergisteren is doodgeschoten in Laken, meldt VRT-radio. De gangster, een man die uit de gevangenis van Namen was ontsnapt, woonde in Anderlecht.

De Standaard, 2010.01.24, kld

[UP](#)

Onrust blijft aanhouden in Anderlecht

De Brusselse gemeente Anderlecht heeft opnieuw een onrustige nacht achter de rug. Na de rellen van vrijdagavond werd er zaterdag laat weer een wagen in brand gestoken.

De politie hield nochtans een extra oogje in het zeil, zeker omdat er in de gemeente ook nog eens de voetbalwedstrijd Anderlecht-Cercle Brugge doorging.

De politiezone Zuid zegt wel niet zeker te zijn dat er een verband is met de rellen van vrijdag. Toen kwam het wel op net dezelfde locatie tot een kat- en muisspel tussen jongeren en de politie. Een aantal voertuigen, een winkel en enkele bushokjes werden daarbij beschadigd.

De rellen in Anderlecht zijn wellicht wraakacties voor het doden van een ontsnapte gevangene donderdag in Laken.

Gazet van Antwerpen, 2010.01.24

[UP](#)

Opnieuw wagen in brand gestoken in Anderlecht

In Anderlecht is zaterdagavond opnieuw een wagen in brand gestoken, ondanks het feit dat de politie massaal de wacht hield na de rellen van vrijdagavond en met de voetbalwedstrijd Anderlecht-Cercle Brugge die zaterdagavond plaatsvond. Dat schrijft La Dernière Heure in haar editie op zondag.

De brandende auto werd gevonden in de Victor Rauterstraat, waar de rellen vrijdagavond waren begonnen.

Volgens de politiezone Zuid is het niet duidelijk of de brandende auto iets te maken heeft met de rellen van vrijdagavond, maar zaterdagavond zou de sfeer in de wijk nog altijd erg gespannen geweest zijn.

De Standaard, 2010.01.24, oom

[UP](#)

De heilige plicht tot spreken

NIET ALLEEN KATHOLIEKEN MOETEN TEGEN KRITIEK KUNNEN

Het opiniestuk 'Branden in de hel' van Annemie Struyf doet JURGEN METTEPENNINGEN uitkijken naar haar tv-reeks 'In Godsnaam'. Hij maakt er ook drie bedenkingen bij over de intrigerende verhouding tussen godsdienst en kritiek.

De verwondering van Annemie Struyf (DS 23 januari) over de reacties ten aanzien van de nieuwe aartsbisschop - nog geen kardinaal, mevrouw Struyf, maar het is voor iedereen wennen - kan ik mij als overtuigd katholiek niet eigen maken. We maken wat het katholicisme betreft immers al lang een debatcultuur mee waarin een grote freedom of speech tentoon wordt gespreid, zowel binnen de wereld van de Vlaamse katholieken als wat de reacties 'van buitenaf' betreft. Aan kritische zin ontbreekt het dus niet, al halen uiteraard veelal de scherpe tongen de media en bepalen zij als

dusdanig in grote mate het beeld dat velen hebben van de rooms-katholieke kerk. In de lijn van aartsbisschop Léonard acht ik kritiek belangrijk en waardevol, zolang deze openstaat voor een wederwoord en dus ruimte laat voor gesprek. Kritiek geven zonder bereidheid tot dialoog, zegt heel veel over degene die bekritiseert. En dat geldt voor allen, ook voor vertegenwoordigers van de kerkelijke hiërarchie.

We leven in een tijd waar de vrijheid van meningsuiting terecht als hoeksteen wordt beschouwd van onze democratie, onze maatschappij. Of de mening geuit wordt door middel van een opiniestuk of een cartoon, maakt niet uit: zolang de kritiek constructief is en dus via dialoog een hoger doel wil dienen. De vrijheid van meningsuiting mag niemand ontnomen worden, net zoals diezelfde vrijheid door allen aan allen gegend moet worden, los van de godsdienst of levensbeschouwing die men aanhangt. Op dat vlak - en ik bedoel dit niet denigrerend - kunnen moslims iets leren van katholieken, waarbij ik het hier in de eerste plaats niet heb over de inhoud van kritiek maar over het feit dat er een veilige ruimte is voor kritiek.

Wie volwaardig deel wil uitmaken van onze maatschappij, moet de hoeksteen ervan en zijn consequenties aanvaarden. Anders is er sprake van selectieve integratie, of zelfs gettovorming. En o wee degene die dat bekritiseert.

Heiligheid en kritiek

Het verwondert me om te lezen van Struyf dat haar tocht langs de wereldgodsdiensten haar geleerd heeft dat alles relatief is. Als ik mij beperk tot het jodendom, de islam en het christendom, dan stel ik vast dat zij draaien rond een kern die zij omschrijven als absoluut, en dus tevens absoluut niet te relativiseren. Die kern wordt gecatalogeerd onder de noemer van heiligheid, met God zelf uiteraard op de eerste plaats. Het woord 'godsdienst' verwijst daar vanzelfsprekend naar. Mag God niet bekritiseerd worden? Toch wel, zeker in het jodendom en het christendom. Bijvoorbeeld: in de psalmen van de Bijbel wordt soms danig gevloekt en getierd op God. Maar die kritiek laat ruimte voor verder gesprek met God, waarbij gelovigen uiteindelijk zelfs aan God het laatste woord geven (dat is nu eenmaal eigen aan de godsdienst).

Belangrijker dan de mogelijkheid van kritiek op God is de kritiek die godsdienstvertegenwoordigers formuleren in de naam van God. In naam van de Allerheiligste zijn er inderdaad in de geschiedenis tot op de dag van vandaag al veel regels opgelegd, voorschriften, geboden en verboden. Niet zelden ook bepalingen over hoe men hoort te denken en te leven. En kritiek. Allemaal in Gods naam. Op dit punt gekomen, is het steeds opletten geblazen met wat mensen zeggen. Het is zo al moeilijk genoeg om in iemands anders plaats te spreken, laat staan in Gods plaats. Meer zelfs, net omdat God tot de topcategorie van het absolute behoort, is Hij door niemand te claimen. Heiligheid is geen eigendom. Dit laat ruimte voor pluraliteit: omdat niemand God in pacht heeft, is datgene wat in Gods naam gezegd wordt door mensen, blootgesteld aan kritiek. Wanneer er helemaal geen ruimte wordt gelaten voor kritiek, zit men in een gevaarlijke situatie van extremisme en intolerantie. Overigens, dan verliest God ook wat van zijn God-zijn, aangezien mensen zich in hun spreken namens Hem een goddelijk aureool geven en Hem opsluiten in hun eigen woorden.

Ruimte voor kritiek

Het was treffend om te lezen in het stuk van Struyf: moslimvrouwen die de nood aan een klokkenluider vertolken, maar die er allemaal voor terugdeinzen om zelf die rol op zich te nemen, zelfs al behoort men tot de hogere kringen van de SP.A. (zoals een bron van Struyf). In een eerste reactie zou men op de man kunnen spelen: wat een angsthazen toch. Ik denk dat we breder en dieper moeten kijken. Gaat het immers niet in belangrijke mate over meer dan moslima's en over meer dan angst voor de reacties van een dominante (soms zelfs angst opwekkende) strekking van een godsdienst? Volgens mij dient positief op die vraag geantwoord te worden, aangezien in alle godsdiensten het thema leeft hoe er omgegaan moet worden met de ruimte die er is om kritiek te leveren: zowel de ruimte die men krijgt binnen de samenleving als binnen een geloofsgemeenschap. En dat geldt voor moslims, maar ook voor christenen en joden. Daarmee mag naast iedere strekking van een geloofsgemeenschap ook de hele samenleving zich bevraagd weten: in welke mate geeft een dominante visie of kritiek die leeft in een geloofsgemeenschap of in een samenleving (en dus ook in de media) ruimte aan de hoeksteen van een democratie: het wederwoord van de ander?

JÜRGEN METTEPENNINGEN Wie? Theoloog aan de KU Leuven. Wat? Godsdienst moet kritiek kunnen verdragen. Waarom? Wie spreekt in naam van God, is God nog niet.

De Standaard, 2010.01.24

UP

Frans non tegen boerka

PARIJS - Een Franse parlamentscommissie presenteert dinsdag aanbevelingen voor een boerkaverbod. De eerste adviezen zijn al uitgelekt.

Vrouwen met een boerka mogen in Frankrijk geen scholen, ziekenhuizen of andere overheidsgebouwen meer in. Ze

krijgen ook geen toegang meer tot bijvoorbeeld trams, bussen en metro's.

Wie zich niet conformeert, krijgt geen straf, maar kan ook geen aanspraak maken op de gevraagde dienstverlening. Als een vrouw haar boerka aan houdt bij het aanvragen van kinderbijslag, kan die worden geweigerd.

Dat zijn de belangrijkste aanbevelingen van een Franse parlamentscommissie die zich de voorbije zes maanden over een mogelijk boerkaverbod boog. Morgen stelt de commissie haar rapport voor, maar de belangrijkste conclusies zijn al uitgelekt.

Zo moet het dragen van een boerka of nikaab volgens de commissie een reden zijn om iemand de Franse nationaliteit of een verblijfsvergunning te weigeren.

De commissie stelt voor dat het parlement unaniem een verklaring van afkeuring aflegt.

'Frankrijk zegt nee tegen de alles bedekkende kleding en vindt dat die verboden moet worden op het Franse grondgebied', zou in die verklaring moeten staan.

Het dragen van een boerka staat haaks op de Franse normen en waarden en is in strijd met begrippen als 'broederschap' en 'Frans burgerschap', schrijft de commissie verder nog.

De conclusies kwamen niet zonder slag of stoot tot stand. Binnen de commissie zijn zowel linkse als rechtse partijen vertegenwoordigd, maar ook binnen de politieke strekkingen bleken de meningen verdeeld.

De socialisten zijn tegen de boerka, maar een deel van de partij voelt niets voor een verbod.

Sommige commissieleden van de rechtse regeringspartij UMP wilden een compleet straatverbod voor de boerka, maar dat stuitte op verzet bij anderen.

Die meningsverschillen leidden tot compromissen. In het rapport staat dat een compleet verbod, dus ook op straat, 'ingewikkelde juridische vragen' opwerpt.

De vrees bestaat dat de Constitutionele Raad zo'n complete 'boerka-ban' in strijd zou verklaren met de Franse grondwet of het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens.

Dat wil de regering te allen tijde voorkomen, nadat een maand geleden ook al de zogeheten CO2-taks door die Raad naar de prullenmand was verwezen.

De boerka-commissie doet in haar rapport nog aanbevelingen. Moslimorganisaties zouden met hun volgelingen het debat over het verbod moeten aangaan. Ook kan een speciale commissie onderzoeken in hoeverre moslims slachtoffer worden van discriminatie. Tot slot zou een nationaal studiecentrum voor de islam moeten worden opgericht.

President Sarkozy laat zich waarschijnlijk vanavond al uit over de uitgelekte aanbevelingen. Hij treedt op in het televisiejournaal en neemt daarna deel aan een discussieprogramma. De president zei vorig jaar al dat de boerka 'niet welkom is in Frankrijk'.

Morgen presenteert de commissie officieel haar rapport. Daarna moet duidelijk worden of het parlement ook wettelijke maatregelen neemt om het boerka-verbod in overheidsgebouwen en het openbaar vervoer te bekrachtigen.

De stemming over de verklaring van afkeuring zal waarschijnlijk pas plaatshebben ná de regionale verkiezingen van maart, om te voorkomen dat het boerka-verbod een te groot verkiezingsthema wordt.

De Standaard, 2010.01.24, Frank Renout

UP

Rellen in Anderlecht na doodschieten overvaller

Brussel | Zowel vrijdag- als zaterdagavond was het erg onrustig in de straten van Anderlecht. Er werden bushokjes vernield, autoruiten ingeslagen en twee auto's gingen in de vlammen op. De politie vermoedt dat de rellen in verband staan met de dood van Hassan Bouaïnine, die vorige donderdag doodgeschoten werd na een overval op een Lidlsupermarkt.

Donderdagnamiddag overviel Bouaïnine een Lidlsupermarkt in Sint-Jans-Molenbeek. Na de overval was hij er op de fiets vandoor gegaan, achtervolgd door een aantal politiepatrouilles. Tijdens die achtervolging vuurde Bouaïnine een aantal keer op de agenten die hem achterna zaten. Die beantwoordden de schoten, de overvaller werd drie keer geraakt en

overleed aan zijn verwondingen.

Bouaïnine, die een paar weken daarvoor uit de gevangenis van Namen ontsnapte, is afkomstig uit Anderlecht. Zijn familie woont er in de buurt van het Albertplein. Meteen na de feiten riep de vader van de neergeschoten overvaller de jongeren van de wijk op om kalm te blijven. Maar dat viel in dovemansoren. Vrijdagavond verzamelde een groepje van een vijftiental jongeren in het centrum van Anderlecht. Ze trokken op richting Kuregem en lieten daarbij een spoor van vernieling achter. Een winkelruit werd ingegooid, bushokjes werden vernield, een twintigtal autoruiten moesten eraan geloven en uiteindelijk werd ook een auto in brand gestoken met behulp van een molotovcocktail. De politie rukte uit met het waterkanon en kon na een urenlang kat- en muisspelletje met de jongeren de rust herstellen. Eén minderjarige werd opgepakt toen hij op heterdaad betrapt werd tijdens het vervaardigen van een molotovcocktail.

Zaterdagavond was de politie massaal aanwezig in de straten van Anderlecht. De politie wou niet alleen rellen voorkomen, er werd dit weekend met Anderlecht-Cercle Brugge ook gevoetbald in het Vanden Stockstadion. 's Namiddags had de familie van Bouaïnine nog een oproep tot kalmte gedaan. Toch bleef het onrustig in de buurt en even na acht uur stootte agenten op een brandend voertuig in de Victor Rauterstraat. Dat had geen nummerplaten en de politie kon niet met zekerheid zeggen of het al om niet om kwaad opzet ging.

Politie pakt één minderjarige op na urenlang kat- en muisspelletje met jongeren

De Morgen, 2010.01.25, Pieter Dumon

[UP](#)

CD&V-senator dient wetvoorstel voor boerkaverbod in

BRUSSEL - CD&V-senator Dirk Claes wijst erop dat de aanwezigheid van onherkenbare mensen in het straatbeeld ook in ons land voor een 'begrijpelijk onveiligheidsgevoel' zorgt. Dat zegt hij naar aanleiding van het rapport van een Franse parlementaire commissie, dat een gedeeltelijk verbod op de gezichtsbedekkende sluier adviseert.

Claes heeft een wetsvoorstel ingediend dat volledige gelaatsbedekking wil verbieden in publieke ruimten. 'De boerka stelt onze politie- en veiligheidsdiensten voor problemen bij het identificeren van deze personen. Bovendien wordt elke burger geacht herkenbaar op het verblijfsvisum of de identiteitskaart te staan. Ook bij huwelijken en andere officiële gelegenheden moet de identiteit van de betrokkene toch duidelijk zijn', aldus de burgemeester van Rotselaar.

Verschillende gemeenten zoals Antwerpen, Gent, Maaseik, Lebbeke, Sint-Truiden en Sint-Jans-Molenbeek voerden ondertussen een eigen reglement in tegen mensen die bewust onherkenbaar willen blijven. Maar in België bestaat vandaag nog geen eenduidige regeling: personen die in de ene gemeente een overtreding begaan, kunnen in een andere gemeente ongestoord blijven rondlopen. Daarom diende de CD&V-senator een wetsvoorstel in dat het onmogelijk maakt in publieke ruimtes zichzelf volledig onherkenbaar te maken door het gelaat volledig te bedekken. Uitzondering wordt gemaakt voor culturele en sportieve activiteiten zoals carnavalsstoeten, processies en Sinterklaas.

Claes hoopt de bespreking van het wetsvoorstel spoedig te kunnen aanvatten in de senaatscommissie Binnenlandse Zaken.

De Standaard, 2010.01.26, loa

[UP](#)

CDA wil criminele asielzoeker eerder land uit

Staatssecretaris Nebahat Albayrak. ANP

DEN HAAG - Als een asielzoeker zich in zijn of haar eerste jaar in ons land al twee keer crimineel gedraagt, moet hij of zij het land uit. Dat gaat het CDA woensdag voorstellen tijdens een debat in de Tweede Kamer.

Staatssecretaris Nebahat Albayrak (Vreemdelingenzaken) wil een asielzoeker na vijf veroordelingen laten verwijderen, maar dat vindt het CDA volgens een woordvoerder "wat veel en te afwachtend".

De partij verwacht ook dat de strengere aanpak die zij voorstaat preventief zal werken, aldus de zegsman dinsdag in een reactie op een bericht uit De Telegraaf. (ANP)

Algemeen Dagblad, 2010.01.26

[UP](#)

"Drie meisjes per dag bekeren zich tot islam"

De eerste aflevering van 'In Godsnaam', de nieuwe reportagereeks van journaliste Annemie Struyf zorgde al meteen voor heel wat beroering. Daarin werd gefocust op een organisatie die Vlaamse meisjes helpt te bekeren tot moslimma's.

Volgens Al Minara, een organisatie van bekeerde moslims, kiezen elke dag drie Vlaamse meisjes voor de islam, wat neer komt op meer dan duizend per jaar. Een van de spilfiguren binnen die organisatie blijkt Nordine Taouil te zijn, de Imam die in de spotlights kwam te staan tijdens de heisa over het hoofddoekenverbod op school.

Struyf kreeg een inkijk in de organisatie, maar toen ze doorvroeg op de Saudische geldschietster van de organisatie werd haar kordaat gevraagd om de filmcamera op te bergen.

De uitzending zorgde ook voor een gerechtelijk actie. De stad Gent heropent een onderzoek naar een moslimman die in de uitzending toegaf dat hij loog over zijn identiteit om zo te kunnen trouwen met een Vlaams meisje. Vermoed wordt dat het gaat om een schijnhuwelijk.

Gazet van Antwerpen, 2010.01.26

UP

Franse commissie adviseert boerkaban op trein, bus en tram

PARIJS - Moslimvrouwen in Frankrijk mogen voortaan niet meer op het openbaar vervoer als zij gekleed zijn in boerka of niqab, kledij die het gehele lichaam bedekt. Ook andere openbare instellingen -scholen, ziekenhuizen, ...- zijn voortaan taboe voor deze vrouwen. Dat is het advies van de Franse parlamentscommissie die zich de voorbije zes maanden over een mogelijk boerkaverbod boog.

Hoewel de UMP, de partij van president Nicolas Sarkozy, een volledig verbod wou, is het uiteindelijke rapport minder streng. Het volledig verbod zou tot al te grote sociale ongelijkheid leiden, moeilijk af te dwingen zijn en, vooral, tegen de grondwet indruisen, is de conclusie.

Ook in Frankrijk wordt het boerka-debat gehouden in de context van het moslimterreurgevaar en als symbool van 'onderdrukking van de vrouw' (in de islam). Het dragen van die kledij 'druist in tegen de waarden van de Republiek', zei voorzitter van de Assemblée Nationale Bernard Accoyer dinsdag. De voorzitter van de commissie, de communist André Gerin, had het dan weer over boerka en niqab als 'het zichtbare gedeelte van het zwarte tij van het fundamentalisme'.

Concreet houden de voorstellen in dat vrouwen in voormelde kledij nog steeds vrijelijk op straat mogen lopen, en dat als zij trein of bus willen nemen, zullen moeten overschakelen op hijab of chador.

Bij de stemming over het rapport verwierp de commissie het idee om een nationaal studiecentrum voor de islam op te richten en er zal voorlopig ook geen speciale commissie worden samengesteld om te onderzoeken in hoeverre moslims slachtoffer worden van discriminatie.

Nationaal debat

De aandacht voor het 'boerkaprobleem' is exponentieel groter dan de realiteit: van de ruim 62 miljoen Fransen dragen er ongeveer 2.000 de gewraakte kledij. Critici, en dan met name de linkse PS, vinden dat met de aandacht voor het verband tussen kledij en veiligheid en het inmiddels door uiterst rechts ingepalmde 'nationaal debat' over de 'identité nationale' een rits meer urgente problemen wordt versluierd.

Nu de commissie zijn rapport heeft vrijgegeven, is het aan het parlement om de wettelijke maatregelen te nemen om het boerka-verbod in overheidsgebouwen en het openbaar vervoer te bekrachtigen. De stemming over de verklaring van afkeuring zal waarschijnlijk pas plaatshebben ná de regionale verkiezingen van maart, om te voorkomen dat het boerka-verbod een te groot verkiezingsthema wordt.

De Standaard, 2010.01.26, loa, Frank Renout

UP

In godsnaam

Gepost op dinsdag 26 januari 2010 om 10:22 door De Standaard Online Staat u ons toe even een kop te plukken uit het nieuws van de dag: 'Moslim geeft schijnhuwelijk toe in tv-programma'. De in opspraak gebrachte moslim is niemand minder dan Abdelali Jahoub, de (on)gelukkige die in het huwelijk trad met de Vlaamse Linsey Daman, een 21-jarig meisje dat zich vol overtuiging tot de islam bekeerde.

Hoe we dat allemaal weten, zonder het artikel te lezen? We keken gisteravond naar de eerste aflevering van Annemie Struyfs 'In godsnaam', een docureeks over de zin en onzin van verschillende godsdiensten. De islam werd als eerste onder de loep genomen en daartoe keken we een klein uur lang naar de transformatie van de vrije Linsey naar de gesluierde en onderdanige Safiya.

In 'In godsnaam' kun je moeilijk op de boodschapper schieten. Annemie Struyf licht het geloof op een integere manier

door. Haar bijtijds gezellige naïviteit werkt ontwapenend en het programma verzandt nooit in een kruisverhoor. Hoogstens in een kritische bevraging van de vooroordelen die we zo ijverig verzameld hebben tegenover alles wat niet onder de kerktoeren past. Struyf laat niet na om van de gelovigen in het programma hetzelfde te vragen.

'In godsnaam' velt geen oordeel maar wil het 'zachte en het harde gezicht' van elke godsdienst tonen. Het maakt dat zowel de grootste ketter als de vurigste gelovige in dit programma een blauwdruk van zijn overtuigingen zal terugvinden. Het bevestigt wat we willen horen en laat ons de vrijheid om de ogen te sluiten voor wat we niet willen zien. Maar zo gaat dat met programma's die een eerlijk beeld schetsen: we boetsen de docureeks tot de fictie van onze eigen verwachtingen.

De echte sterkte van het programma zal dit keer niet aan de kijkcijfers afgemeten kunnen worden maar aan zijn echo: hoe luid klinkt het debat dat 'In godnaam' opnieuw aanzwengelt? Hoe groot is het ongeloof over zoveel geloof in een land waar kerken leeglopen? De eerste aflevering is, als we de nieuwskoppen nagaan, alvast een schot in de roos: 'Moslim geeft schijnhuwelijk toe in tv-programma'. Het cliché is in de arena geworpen, nu is het aan de gelovige en de ongelovige, kortom, aan de verlichte geesten om het aan flarden te trekken.

De Standaard, 2010.01.26, (vks)

UP

Moslim geeft schijnhuwelijk toe in tv-programma

BRUSSEL - De stad Gent heropent een onderzoek naar een man die op tv zei dat hij onder een valse naam met een Vlaamse trouwde.

In de eerste aflevering van In Godsnaam op Eén bracht Annemie Struyf gisteravond het verhaal van Vlaamse vrouwen die zich bekeren tot de islam. Een van hen was Linsey Daman uit Sint-Amandsberg die als bekeerlinge onder de naam Safiya door het leven gaat. De vrouw trouwde met Abdelali Jahoub, een Algerijn die ze leerde kennen via Muslima.com.

Het huwelijk vond plaats twaalf dagen na hun eerste ontmoeting. Abdelali Jahoub woonde bij het draaien van de reportage al vijf jaar in België. Hij gaf voor de camera toe dat hij problemen had met zijn papieren. Zijn vrouw Safiya zei dat hij onder een andere naam heeft gewerkt en dat hij ook had gelogen over zijn geboortestad. 'De stad Binjuskut, dat bestaat niet. Daardoor kan hij niet terug naar Algerije.' Abdelali Jahoub zei dat hij moest liegen, al zei hij niet waarom: 'Ik moest gewoon een paar letters aanpassen aan mijn naam.'

In de reportage is te zien hoe het huwelijk tussen het koppel wordt voltrokken door Catharina Segers, de schepen van Burgerzaken. Met 1.500 huwelijken per jaar kan ze zich het koppel niet meer herinneren, maar ze weet wel dat er een dossier over bestaat.

Segers: 'De dienst huwelijken van de stad Gent heeft bij de aanvraag van dit huwelijk vastgesteld dat er voldoende elementen waren om aan te nemen dat het hier om een schijnhuwelijk ging. Er is een dossier naar het parket verstuurd, maar de procureur had niet genoeg bewijzen. Daarom heb ik het huwelijk voltrokken.'

Na de openhartigheid van het jonge koppel in het Eén-programma In Godsnaam vindt schepen Segers dat het tijd is om op te treden: 'Ik heb de dienst huwelijken al op de hoogte gebracht. We gaan deze mensen aanschrijven en er komt een nieuw dossier dat naar het parket gaat. Ik wil niet vooruitlopen op de zaak, maar dit komt zo goed als zeker voor de rechtbank.'

De Gentse schepen van burgerzaken vindt dat het koppel met zijn getuigenis het bewijs heeft geleverd van een schijnhuwelijk. 'In dit geval was er al een vermoeden, maar met een vermoeden kun je niks bewijzen. We ondernemen stappen en kunnen tot twee jaar teruggaan om een huwelijk te ontbinden en eventueel ook een verblijfsvergunning ongeldig te maken.'

De Standaard, 2010.01.26, Tom De Leur

UP

Omstreden spreidingsplan voor asielzoekers afgevoerd

BRUSSEL - Het zogenoemde spreidingsplan 42 voor asielzoekers van de federale regering wordt afgevoerd. Dat heeft Vlaams minister van Inburgering Geert Bourgeois (N-VA) verklaard in de bevoegde commissie van het Vlaams parlement. Bourgeois antwoordde op vragen van onder meer LDD en Vlaams Belang over het federale spreidingsplan. De opvangwet schrijft voor dat de federale overheid elke asielzoeker een opvangplaats biedt, maar vorig jaar werd duidelijk dat er onvoldoende opvangplaatsen zijn. Daarop greep de federale regering eenmalig terug naar de spreiding van asielzoekers naar OCMW's voor financiële steun, waarbij 88% van de asielzoekers die de federale overheid niet zelf kan opvangen in Vlaamse gemeenten zou terecht komen. Het plan oogstte kritiek, onder meer omdat de OCMW's van vooral grote steden

bang waren voor een grote toevloed aan asielzoekers.

Bourgeois gaf in de commissie aan dat hij eind vorig jaar per brief aan federaal premier Yves Leterme (CD&V) vroeg om het spreidingsplan te herzien. Hij citeerde vervolgens het antwoord van Leterme op 17 januari: 'De federale regering doet er alles aan opdat iedereen binnen de materiële hulp een opvangplaats kan krijgen. Wanneer er toch moet worden doorverwezen, moet er een nieuwe juridische basis komen voor een evenwichtige verdeling over de gemeenten en moet er een nieuw spreidingsplan worden opgemaakt.'

Bourgeois toonde zich tevreden met de beslissing. 'Ik bepleit alvast een spreiding waarbij er eerst een gewestelijke verdeling op basis van het aantal inwoners wordt toegepast. Op die manier zal Vlaanderen maximum zo'n 60% opvangen in plaats van 88%.'

Brussels OCMW vraagt nieuw plan

Het OCMW van Brussel dringt er bij de federale regering op aan om een nieuw spreidingsplan uit te werken. De steeds terugkerende problematiek van overvolle opvangcentra en de wet van 12 januari 2007 hebben in Brussel voor een onhoudbare situatie gezorgd, stelt voorzitter Yvan Mayeur (PS).

In het oude spreidingsplan - dat door de wet uit 2007 werd opgeheven - kregen asielzoekers een plaats van inschrijving toegewezen naargelang de plaats waar ze sociale hulp ontvingen. De aanpassingen in 2007 en het gebrek aan opvangplaatsen hebben er volgens Mayeur toe geleid dat honderden asielzoekers, bij gebrek aan adres, ingeschreven werden op het adres van de Dienst Vreemdelingenzaken, terwijl ze eigenlijk elders verbleven.

Zo hebben OCMW's uit de drie gewesten in zes maanden tijd al 231 dossiers - goed voor 343 personen - naar het Brussels OCMW doorverwezen. Die wil evenwel geen nationaal OCMW worden en beschikt ook niet over de nodige plaatsen en middelen om alle aanvragen te kunnen behandelen.

De Standaard, 2010.01.26, svh

UP

Overlast door Polen, Roemenen en Bulgaren bedreigt probleemwijken

Minister Eberhard van der Laan schudt een moslima de hand in aandachtswijk Doornakkers (Eindhoven). (Marcel van den Bergh / Volkskrant)

DEN HAAG - De grote instroom van Polen, Roemenen en Bulgaren bedreigt de wijkenaanpak in Rotterdam, Den Haag en Schiedam. Om dit probleem te bestrijden, is voor de zomer een actieplan nodig. Dat zegt minister Van der Laan (PvdA) van Wonen, Wijken en Integratie.

Van der Laan stelt dat de extra aandacht voor veertig probleemwijken, voorheen de Vogelaarwijken, vruchten afwerpt. Maar de werkgelegenheid in het Westland trekt zoveel Midden- en Oost-Europese arbeidskrachten naar huizen in zwakke wijken van omliggende steden, dat daar overlast ontstaat. Hij heeft de Vereniging van experts in de Internationale Arbeidsbemiddeling en de in LTO Nederland verenigde tuinders ontboden voor een gesprek op zijn ministerie.

Gordijnen

Van der Laan: 'Straten met twintig Polen per huis, de gordijnen overdag dicht, Antillianen die komen dealen, we kennen de patronen en zijn aan onszelf verplicht dit beheersbaar te maken. Voor de tomatenkwekers en aspergetelers die directe baat hebben van deze arbeidskrachten, zie ik hierin een eigen verantwoordelijkheid.'

Van der Laan ergert zich aan diverse universitaire onderzoeken die heel tegenstrijdige uitkomsten geven over de wijkenaanpak. 'Ik hoor op de radio wetenschappers allerlei rubbish over de wijken verkopen. Deze succesvolle aanpak is bedoeld voor de komende acht tot tien jaar. We plegen woordbreuk ten opzichte van de bewoners als een volgend kabinet hiermee onverhoopt niet zou doorgaan.'

Vandaag debatteert de Tweede Kamer over de wijkenaanpak.

De Volkskrant, 201.01.26, Remco Meijer

UP

Antwerpse OCMW dreigt met acties

ANTWERPEN - Antwerps OCMW-voorzitter Monica De Coninck (SP.A) dreigt met acties indien de federale regering geen

nieuw spreidingsplan voor asielzoekers uitwerkt. 'Wij kunnen de toestroom van asielzoekers niet langer aan', luidt De Coninck de alarmbel.

'De federale overheid is verantwoordelijk voor de algemene en medische regularisaties, maar schuift de mensen zonder boe of ba af naar het OCMW voor hulp en begeleiding. Door het gebrek aan een deftig spreidingsplan komen heel wat van die mensen in Antwerpen aankloppen. Sinds oktober hebben al 212 gezinnen zich gemeld. Daarvan ondersteunen we er vandaag 107. Tegelijkertijd is er ook een stijging van steuntrekkers door de economische crisis. Dat alles terwijl wij moeten saneren. Die situatie is niet langer houdbaar.'

Daarnaast moeten de OCMW's instaan voor de taal- en inburgeringscursussen. 'De wachtlijst van 3.000 mensen toont duidelijk aan dat we echt ver over onze limiet zitten.'

De Coninck klaagt ook de morele chantage van de federale regering aan. 'Zij gaan uit van de goodwill en het verantwoordelijkheidsgevoel van de OCMW-medewerker. Als een hulpbehoevende voor je neus staat, is het erg moeilijk om die te weigeren. Daarom eisen we dringend een nieuw spreidingsplan gebaseerd op de werkelijke opvangcapaciteit van de lokale overheden. Anders gaat de blok erop.'

De uitspraken van De Coninck zijn een reactie op die van haar Brusselse collega Yvan Mayeur, die dinsdag de kat de bel aanbod. Volgens hem verwijzen OCMW's uit heel België asielzoekers naar Brussel door. De Coninck erkende dat ze zich in Antwerpen onbevoegd verklaren voor mensen die niet uit het opvangcentrum van Ekeren komen of op Linkeroever gehuisvest zijn.

De Wever: 'Leterme moet stoppen met goochelen'

N-VA-voorzitter en Antwerps gemeenteraadslid Bart De Wever zegt alle begrip te hebben voor de 'duidelijke noodkreet' van De Coninck. 'Het wordt tijd dat Leterme stopt met goochelen met cijfers, de ogen niet langer sluit voor de problemen en begint te werken aan concrete oplossingen', aldus De Wever, die zowel links als rechts van het politieke centrum zware kritiek hoort op het federale asiel- en migratiebeleid.

De Standaard, 2010.01.27, loa

UP

CD&V voorstander van spoedig boerkaverbod in België

CD&V-senator Dirk Claes wijst erop dat de aanwezigheid van onherkenbare mensen in het straatbeeld ook in ons land voor een "begrijpelijk onveiligheidsgevoel" zorgt. Dat zegt hij naar aanleiding van het rapport van een Franse parlementaire commissie over de gezichtsbedekkende sluier.

"De boerka stelt onze politie- en veiligheidsdiensten voor problemen bij het identificeren van deze personen. Bovendien wordt elke burger geacht herkenbaar op het verblijfsvisum of de identiteitskaart te staan. Ook bij huwelijken en andere officiële gelegenheden moet de identiteit van de betrokkene toch duidelijk zijn", zegt de burgemeester van Rotselaar. Verschillende gemeenten zoals Antwerpen, Gent, Maaseik, Lebbeke, Sint-Truiden en Sint-Jans-Molenbeek voerden ondertussen een eigen reglement in tegen mensen die bewust onherkenbaar willen blijven. Maar in België bestaat vandaag nog geen eenduidige regeling: personen die in de ene gemeente een overtreding begaan, kunnen in een andere gemeente ongestoord blijven rondlopen. Daarom diende de CD&V-senator een wetsvoorstel in dat het onmogelijk maakt in publieke ruimten zichzelf volledig onherkenbaar te maken door het gelaat volledig te bedekken. Uitzondering wordt gemaakt voor culturele en sportieve activiteiten zoals carnavalsstoeten, processies en sinterklaas. Claes hoopt de bespreking van het wetsvoorstel spoedig te kunnen aanvatten in de Senaatscommissie Binnenlandse Zaken.

De Morgen, 2010.01.27

UP

Commissaris bij Fedasil moet opvangcrisis aanpakken

De ministerraad heeft vandaag beslist om in de schoot van Fedasil een commissaris aan te stellen die de creatie van nieuwe opvangplaatsen voor asielzoekers moet opvolgen. Dat heeft staatssecretaris voor Maatschappelijke Integratie Philippe Courard bekendgemaakt.

Ons land kampt al een hele tijd met een gebrek aan opvangplaatsen. De regering creëerde er al 1.300 bij, maar dat is nog altijd te weinig om de instroom te kunnen opvangen.

Om de opvangcrisis kordaat te kunnen aanpakken, besliste de ministerraad nu om bij Fedasil een commissaris te benoemen om het dossier op te volgen. Hij moet alles in goede banen leiden en overleg plegen met de opvangpartners en verantwoordelijken van de steden en gemeenten. "Hij komt er om het belangrijke werk dat Fedasil op dagelijkse basis

uitvoert te versterken en te steunen", luidt het in een mededeling.

"Hilarisch"

"Ronduit hilarisch", zegt N-VA-Kamerlid Sarah Smeyers over de beslissing van de ministerraad. "Een historisch grote regering van 22 excellenties kan het blijkbaar zelf niet aan en moet nu nog een commissaris gaan benoemen, toegevoegd aan de staatssecretaris, op zijn beurt toegevoegd aan de minister ... De oppositie zou het onvermogen van deze regering nooit zo sterk in de verf kunnen zetten zoals de regering dat nu zelf doet".

Smeyers vindt dat de regering gewoon zelf voor oplossingen moet zorgen en geen heil moet zoeken in de benoeming van nieuwe mensen of de creatie van nieuwe postjes. "Dit bewijst opnieuw wat voor een zootje deze regering van het hele asiel- en migratiebeleid heeft gemaakt", klinkt het. (belga/vbd/sps)

De Morgen, 2010.01.27

UP

Een schijnhuwelijk, mevrouw de schepen?

VERSCHILLENDE NIEUWE AANMELDINGEN BIJ AL MINARA

Linsey Daman uit Sint-Amandsberg is onlangs getrouwd met Abdelali Jahoub. Niets bijzonders, ware het niet dat Jahoub maandag op tv toegaf dat hij problemen had met zijn papieren. Waarop de Gentse schepen gewag maakte van een schijnhuwelijk. ANNEMIE STRUYF geeft haar versie van de feiten.

Gisterenochtend, bij het lezen van de krant, verslikte ik mij in mijn koffie. 'Moslim geeft schijnhuwelijk toe in tv-programma.' (DS 26 januari). Help, het gaat over de eerste aflevering van de tv-reeks In Godsnaam: een reportage over Al Minara, een organisatie van Vlaamse meisjes en vrouwen die zich tot de islam bekeren. Een jaar lang heb ik Ali en Safiya gevolgd, een jong en diepgelovig moslimkoppel. Vanaf Safiya's bekering, kort na haar religieuze huwelijk, over haar prille zwangerschap tot aan haar burgerlijk huwelijk in Gent.

Met bonzend hart lees ik de reactie van Catharina Segers, de schepen van Burgerzaken: 'De dienst huwelijken van de stad Gent heeft bij de aanvraag van dit huwelijk vastgesteld dat er voldoende elementen waren om aan te nemen dat het hier om een schijnhuwelijk ging. Er is een dossier naar het parket verstuurd, maar de procureur had niet genoeg bewijzen. Daarom heb ik het huwelijk voltrokken.'

Een schijnhuwelijk, schepen Segers? Bent u daar wel zeker van?

Gedurende het afgelopen jaar heb ik heel wat Al Minara-meisjes en -koppels ontmoet en gesproken. Ik ben inderdaad op schijnhuwelijken gebotst. En ja, ik heb vele mensen beloofd hun verhaal níét op tv te brengen om te vermijden dat ze in moeilijkheden zouden komen: met hun ouders, hun papieren, hun werkgever, de vreemdelingenadministratie. Ali en Safiya hadden wél de moed en de openhartigheid om hun verhaal te vertellen. Omdat ze zich gesterkt voelden door hun geloof én hun liefde voor elkaar. Die oprechte, vaak ontroerende én wederzijdse liefde is meteen ook het bewijs dat het hier helemaal niet om een schijnhuwelijk gaat.

Voor alle duidelijkheid, een schijnhuwelijk is een afspraak tussen twee mensen die voorwenden dat ze een écht koppel zijn. Ze proberen de administratie wijs te maken dat ze samenwonen, van elkaar houden, elkaars karakter en geschiedenis kennen. Voor deze koppels is een burgerlijk huwelijk vaak een manier om één van beide partners aan geldige papieren te helpen.

U, mevrouw de schepen, moet toch bij uitstek weten wat een schijnhuwelijk is? De richtlijnen hierover zijn trouwens zeer duidelijk. Zo zijn er tien indicatoren die kunnen wijzen op een schijnhuwelijk. Bijvoorbeeld: beide partijen kennen elkaars naam niet, één van de echtgenoten weet niet waar de andere werkt, er zijn uiteenlopende verklaringen over de omstandigheden van hun ontmoeting, een som geld wordt beloofd bij het aangaan van het huwelijk, enzovoort.

Geen van deze indicatoren is van toepassing op Ali en Safiya. Hun verhaal is ook geen verhaal over een schijnhuwelijk. Die twee houden gewoon van elkaar. Bovendien heeft Ali, vanaf hun eerste ontmoeting, open kaart gespeeld met Safiya over de problemen rond zijn papieren. Oké, zijn huwelijk met Safiya was ook een mooie kans om zijn papieren in orde te brengen, maar - ik heb het met eigen ogen gezien en bij elke ontmoeting gevoeld - hun liefde was (en is nog steeds) oprecht en integer.

Verder zegt schepen Segers dat ze zich 'met 1500 huwelijken per jaar het koppel niet kan herinneren'. Dat is vreemd. Want tijdens de huwelijksplechtigheid was mevrouw de schepen zich zeer bewust van de filmploeg in de trouwzaal. Na de plechtigheid kwam haar rechterhand mij zelfs vragen wanneer het programma zou uitgezonden worden 'zodat de schepen het ook kon bekijken'.

Tot slot klinkt schepen Segers heel vastberaden: 'Ik heb de dienst huwelijken al op de hoogte gebracht. (...) We ondernemen stappen en kunnen tot twee jaar teruggaan om een huwelijk te ontbinden en eventueel ook een verblijfsvergunning ongeldig te maken.'

Bedriegers

Stoere taal. Maar is dit eigenlijk wel fair, mevrouw de schepen? Is het niet een beetje al te gemakkelijk om nu plots dit jonge koppel te viseren, omdat zij toevallig - in alle openheid en oprechtheid - hun verhaal hebben gedaan? In mijn ogen is dit: schieten op de boodschapper.

Natuurlijk is het zo dat de bewuste uitzending een aantal gevoelige thema's aankaart: het risico van schijnhuwelijken en de mogelijke manipulatie van jonge en kwetsbare meisjes. In plaats van die praktijken ernstig te nemen en behoorlijk te onderzoeken, ga je toch niet schieten op de meeste oprechte en kwetsbare schakel in dit verhaal? Het kan toch niet zijn dat de slimme manipulators in deze kwestie, de échte bedriegers en zij die er niet in slagen die malafide praktijken te verhinderen, hun handen nu in onschuld wassen?

Zowel bij Al Minara als bij de vreemdelingenadministratie zijn er nu enkele mensen druk bezig vooral hun eigen vel te redden. Dat ze daar Ali en Safiya voor moeten offeren, kan hen blijkbaar niet schelen.

Nogmaals, over Ali en Safiya durf ik met de hand op het hart beweren dat zij echt van elkaar houden, oprecht aan deze reportage hebben meegewerkt omdat zij geloven in Allah en in elkaar. Binnen enkele dagen of weken wordt hun eerste kind geboren. Nu al wens ik hen én hun baby alle goeds, alle geluk en alle rust van de hele wereld toe.

Over schepen Segers heb ik hierbij mijn mening geuit. En wat met Al Minara? Op hun forum woeden sinds maandagavond hevige discussies tussen de meisjes. Er zijn voor- en tegenstanders van Safiya, voor- en tegenstanders van de reportage. De leidster Aïcha distantieert zich van de reportage én van de meisjes die hebben meegewerkt. Maar iedereen is wel blij dat zich, meteen na de reportage, alweer een heleboel nieuwe Vlaamse meisjes hebben aangemeld. Meer dan ooit gemotiveerd om zich te bekeren.

ANNEMIE STRUYF Wie? Journalist en maker van 'In Godsnaam'. Wat? Schepen Segers gaat in de fout. Waarom? Het huwelijk van Ali en Safiya is geen schijnhuwelijk.

De Standaard, 2010.01.27

UP

Halt aan de media-islam

Terwijl de discussie over het 'schijnhuwelijk' van Ali en Safiya woedt, worden er ook kritische vragen gesteld over het programma van Annemie Struyf zelf. 'Hang "in godsnaam, eens een genuanceerd beeld op', schrijft HÜSEYİN AYDINLI.

Meer dan 1 miljoen mensen keken maandag naar de nieuwe reportagereeks van journaliste Annemie Struyf op Eén. In de eerste aflevering volgde ze een tot moslima bekeerde jonge vrouw. De reportage was zonder meer goed gemaakt en trachtte een portret te schetsen van de moslima en de uitdagingen waarmee ze te maken kreeg. Toch bleef In Godsnaam willens nillens hangen in het clichébeeld rond moslims dat nu al jarenlang de media domineert: conservatief en met weinig vrijheid voor de vrouw. Daarom zal het merendeel van de 1,05 miljoen kijkers bevestigd worden in zijn vooroordelen over de islam. Dus waarom klopt Annemie Struyf zich op de borst voor weeral een 'dappere' reportage over deze godsdienst?

Laten we één ding duidelijk stellen: onze kritiek is geen waardeoordeel over het conservatisme dat in de reportage wordt getoond. Dit is inderdaad een bestaande stroming in de maatschappij en in de godsdienst. Wat moeilijker te vatten blijkt, is waarom louter deze strekking naar boven komt telkens de islam in beeld gebracht wordt. En dat terwijl er onder moslims zoveel variatie is. Een variatie die nauwelijks het scherm haalt en daarom hardnekkige mythes die leven bij de Vlaming niet kan doorprikken.

Politicooloog Sami Zemni sprak op dat vlak al over een verschil tussen een islam met vele gezichten, zoals die in ons land alle dagen wordt beleden, en een 'media-islam'. In Godsnaam was een uitgelezen kans om die eerste interpretatie uit te spitten en zo een werkelijk vernieuwend en inzichtelijk programma te maken. Helaas kozen de makers weer eens voor de gemakkelijke weg. Net zoals dat bij eerdere reportagereeksen als De weg naar Mekka al het geval was.

Een bijkomend, en zo mogelijk nog groter probleem, is dat Annemie Struyf er prat op gaat dat ze een grensverleggend, moedig programma heeft gemaakt. Het is onmogelijk om daar geen denigrerende ondertoon in te bespeuren. 'Wij durven het verhaal van deze jonge moslima tenminste te vertellen,' suggereert de journaliste. Alsof er in Vlaanderen geen tabeloos gesprek mogelijk is over de islam. Alleen al op de opiniepagina's van De Standaard verschenen het voorbije jaar tientallen ongezouten meningen over de islam. Over het ganse Vlaamse medialandschap verspreid zijn dit er

honderden. Alleen blijkt uit die opinies dat vooral de luid roepende en hard schoppende opiniemakers aan bod komen. Meer genuanceerde meningen zijn zeldzamer.

In Godsnaam sluit, kortom, naadloos aan bij een jammerlijke traditie die de negatieve en conservatieve beeldvorming rond moslims in stand houdt. Dit straalt onterecht af op honderdduizenden moslims in ons land, die zo eens te meer in een clichéhokje geduwd worden. Annemie Struyf en haar reportageteam hadden een eerste aanzet kunnen geven om dat heersende beeld recht te trekken en te nuanceren. Die kans werd - niet voor het eerst - hopeloos gemist.

Maar zijn die vertekeningen sowieso niet schering en inslag in de hedendaagse media? En moeten we ons er nu eenmaal bij neerleggen dat kranten en tv schrijven en tonen wat het publiek van hen verwacht? Nee, in dat defaitistisch denken willen we niet meegaan. Dat kunnen we ons niet veroorloven bij etnisch-culturele minderheden. Zij staan nu al te vaak in de hoek waar de klappen vallen. Lees de armoedecijfers er maar eens op na. Bekijk de werkloosheidsstatistieken eens. Werp eens een blik op de schoolprestaties. Als de media dan ook nog eens keer op keer minderheden (in dit geval moslims) stigmatiseren met voortdurende stereotiepe veralgemeningen, is dat nefast voor het zelfbeeld van een generatie die nu al van alle kanten een identiteitscrisis wordt aangepraat.

Daarom zouden de media zich minder moeten laten verleiden tot eenzijdige berichtgeving, die makkelijk verteert en daarom een grotere kans op goede kijkcijfers geeft. Moslims moeten niet in de marge opgevoerd worden, maar verdienen een mainstreambenadering. Focus bijvoorbeeld niet op verschillen of een clash tussen culturen, maar op gelijkenissen. Enkel zo kunnen we voorkomen dat het islamdebat telkens weer opblaait wanneer een nieuwe reportage of opinie over het onderwerp verschijnt. Daar ligt de ware uitdaging voor de journalistiek. Voortdurend op dezelfde nagel hameren en dan zeggen dat er geen debat mogelijks is, dat is immers gemakkelijk. Een correct beeld geven van de honderdduizenden moslims die een weg zoeken tussen de vele richtsnoeren in het leven (waarvan de islam er één is), dat vergt moed.

HÜSEYİN AYDINLIWie? Voorzitter Minderhedenforum. Wat? Struyfs programma bevestigt weer eens de clichés. Waarom? Alleen de conservatieve islam wordt getoond.

De Standaard, 2010.01.27

UP

Kwart van huwelijken geweigerd

In de regio Antwerpen wordt ongeveer een kwart van alle onderzochte huwelijksaanvragen geweigerd.

In de meeste gevallen omdat er sterke vermoedens of zelfs bewijzen zijn dat het om een schijnhuwelijk gaat.

In 2008 werden 700 dossiers onderzocht. In ruim zes op de tien gevallen werd het huwelijk zonder probleem voltrokken. 196 aanvragen (28%) werden geweigerd omdat het om een schijnhuwelijk ging.

Cijfers voor 2009 zijn nog niet beschikbaar. Maar volgens de administratie schommelt het aantal geweigerde aanvragen opnieuw rond de 25%.

In Godsnaam

De cel schijnhuwelijken van de Gentse politie onderzocht vorig jaar 498 dossiers. In 55 gevallen werd een huwelijk geweigerd.

Na de uitzending van In Godsnaam, maandagavond op Eén over een Vlaams meisje dat zich bekeert tot een van de strengste moslima's van ons land, wordt een onderzoek geopend tegen haar man. Er zal opnieuw worden bekeken of het niet om een schijnhuwelijk gaat en er volgt een strafrechtelijk onderzoek wegens valsheid in geschrifte tegen de 26-jarige Algerijnse echtgenoot.

Gazet van Antwerpen, 2010.01.27, TG, PvdP

UP

Nigeriaan krijgt schadevergoeding van amper 2.135 euro na 31 maanden onterecht verblijf in gevangenis

Twee euro per dag onschuldig in cel

Eenendertig maanden lang zat Samuel Obaje onschuldig in de gevangenis. Maandag kreeg hij, zeven jaar na zijn vrijpraak, eindelijk bericht van minister van Justitie Stefaan De Clerck. De Nigeriaan krijgt een schadevergoeding van 2.135 euro toegewezen.

BRUSSEL I "Ik had nu niet meteen gerekend op een fabelachtig bedrag", zegt Obaje. "Maar 2 euro per dag vind ik toch echt wel zeer weinig. Ik ben wel bijna drie jaar van mijn leven kwijt, man. En ik had niks gedaan."

Samuel Obaje (47) is een in Amsterdam wonende Nigeriaan. Hij beging op 10 januari 1997 de vergissing van zijn leven door zich als chauffeur te laten inhuren door vier bevriende inbrekers. Zij pleegden die avond een inbraak bij het bejaarde koppel Angela Smet (64) en Jozef De Kever (71) in Temse. De oude man kreeg zware klappen en zou twee weken later bezwijken aan de opgelopen verwondingen, waardoor het parket de zaak kwalificeerde als roofmoord. De overvallers gingen aan de haal met een buit van 12 miljoen frank.

De zaak zorgde destijds voor veel ophef en het onderzoek leidde ook snel naar de vier daders. Het onderzoek maakte van meet af aan duidelijk wat de rol was geweest van Obaje. Hij had zich met een smoes laten ompraten om zijn auto en zijn gsm te lenen. Hij was niet bij de inbraak aanwezig geweest, hij had niet gedeeld in de buit. Er was niets dat erop wees dat hij kon weten wat er zou gebeuren. Hij had het viertal naar Temse gebracht, en daar hield het op.

Van cel naar cel

Op 6 februari 1997 werd Obaje gearresteerd in Nederland. Hij had inmiddels gehoord over wat er in Temse was gebeurd en was dus niet echt verbaasd. "Ik heb meer dan zes maanden in de gevangenis van Alphen aan de Rijn gewacht op mijn uitlevering. Voor mij was er tot dan toe niks abnormaals aan de hand. Er was een zwaar misdrijf gepleegd, ik was daar zijdelings bij betrokken geweest. Ja, dan betaal je een prijs." Zes maanden, dat was lang, dacht Obaje. Hij had geen idee hoe lang hij nog zou moeten wachten.

Nadat hij op 11 augustus 1997 werd uitgeleverd aan België, kwam hij in de gevangenis van Dendermonde terecht, en daarna in die van Merksplas. "Tussendoor heb ik ook af en toe in de gevangenis van Gent gezeten. En in Leuven. Ik weet het allemaal niet precies meer." In februari 1999 werd de man vrijgelaten omdat de raadkamer blijkbaar oordeelde dat de voorlopige hechtenis, gelet op zijn minimale rol bij de feiten, lang genoeg geduurd had. Obaje kwam op papier vrij, maar werd onmiddellijk weer aangehouden wegens een misverstand bij de dienst Vreemdelingenzaken.

"Ik heb dan nog eens vier maanden gezeten, deze keer in een gevangenis in Brussel", weet Obaje nog. "Na vier maanden mocht ik dan eindelijk naar huis in Nederland, bij mijn vrouw en mijn kind. Een goed jaar later stond de politie weer voor de deur: "Je wordt opgespoord in België, je proces gaat beginnen." Opnieuw heb ik maand in de gevangenis gezeten, wachtend op mijn proces. In totaal heb ik, in België en Nederland, 31 maanden vastgezeten. Dat is bijna drie jaar."

Over hele lijn onschuldig

Het proces, voor het assisenhof in Gent, ving aan op vrijdag 18 januari 2002. Acht dagen later kwam de jury tot een niet geheel onverwacht verdict: alle verdachten werden schuldig bevonden, en kregen zware gevangenisstraffen Samuel Obaje mocht als een vrij man de rechtszaal verlaten. De jury achtte hem onschuldig.

"Ik was eerst sprakeloos", zegt Obaje. "Ik wou naar huis, ik wou het afsluiten. Ik wou niet meer terugdenken aan die verloren jaren in de gevangenis. Mijn advocaat zei: "Je hebt recht op een schadevergoeding." Dat dacht ik ook. Maar ik wou vooral weer leven, de vrijheid opsnuiven."

Maandag kreeg Obaje, na toch alweer een poosje wachten, bericht van het ministerie van Justitie. Namens de Commissie Onwerkzame Voorlopige Hechtenis liet minister Stefaan De Clerck (CD&V) weten dat de schade door onterechte opsluiting is becijferd op 2.135 euro. De Commissie motiveert dat verrassend lage bedrag in zijn brief door het aantal dagen onrechtmatige hechtenis terug te brengen naar slechts 619. "Maar dat is niet juist", vindt Samuel Obaje. "Toen ze mij in Nederland in de gevangenis stopten, gebeurde dat op vraag van het Belgische gerecht. Nederlandse gevangenis of Belgische: het maakte mij weinig uit. Een cel is een cel."

Desgevraagd liet minister De Clerck gisteren weten dat er volgens hem niks abnormaals is aan de schadevergoeding. "Voor de eerste periode van 554 dagen is mijnheer Obaje zelf de oorzaak van de lange detentieperiode", aldus zijn woordvoester. "Aangezien hij ten minste vijftien hoogst tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Voor de tweede periode van 61 dagen in Belgische en Nederlandse gevangnissen krijgt hij - terecht - 2.135 euro."

Obaje kondigde gisteren aan dat hij beroep aantekent. "Ik ben voor mijn rechters verschenen", zegt hij. "Zij hebben gezegd: "U bent over de hele lijn onschuldig." Het is niet aan de minister om acht jaar later het proces over te doen en te komen schermen met "tegenstrijdige verklaringen". De politie bestookte me inderdaad met vragen waarop ik niet altijd het antwoord kende."

Net geen record

"De realiteit is dat men mijn cliënt gewoon uit het oog verloren was", zegt zijn advocaat, die Obaje verdedigt sinds 1999. "Hij was gewoon een nummer, men was hem compleet vergeten. Fouten gebeuren, maar dat men dan tenminste zijn verantwoordelijkheid neemt. De berekening van het ministerie klopt ook helemaal niet. Mijn cliënt zat veel langer vast dan men nu wil erkennen."

Met 31 maanden onschuldig in de gevangenis is Samuel Obaje geen recordhouder. Het record staat naar verluidt nog altijd op de Brusselse punker met 1.160 dagen gevangenschap tussen 1984 en 1986. De zaak kostte de Belgische staat in 1991 een zware veroordeling door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in Straatsburg wegens het overschrijden van de redelijke termijn voor berechting.

Obaje is vooralsnog niet van plan tot op dat niveau te gaan procederen. "Dat ze me gewoon een redelijk bedrag uitbetalen voor de fouten die ze hebben gemaakt", zegt hij. "In 1999, een jaar na de feiten, liepen de vier daders alweer vrij rond, en ik zat nog vast. Men was mij gewoon helemaal vergeten."

advocaat:

De realiteit is dat men mijn cliënt gewoon uit het oog verloren was

De Morgen, 2010.01.27, Douglas De Coninck

[UP](#)

"OCMW Antwerpen kan toestroom uitkeringstrekkers niet aan"

Voor Monica De Coninck, voorzitter van OCMW Antwerpen, is de maat vol. Het Antwerpse OCMW kan de toestroom aan asielzoekers en van mensen die moeten leven van een uitkering niet aan, meent zij. Als er niet snel maatregelen worden genomen, dreigt ze met acties.

De Coninck uitte haar noodkreet dinsdag in 'De Ochtend' op Radio 1, nadat Vlaams minister van Integratie aankondigde dat het spreidingsplan voor asielzoekers van de federale overheid wordt afgevoerd. Eerder op de week luidde het OCMW van Brussel ook al de noodklok.

Volgens haar is de situatie niet langer houdbaar. In vergelijking met andere steden en regio's in Vlaanderen en België komen er al maar meer mensen bij die beroep moeten doen op steun van het OCMW.

Geen nieuwe dossiers

"Het is genoeg geweest, we kunnen het niet meer aan", stelt De Coninck onomwonden. "Als er niet snel bijkomende middelen worden uitgetrokken zullen we niet aarzelen om zeer harde acties te houden." Die zouden inhouden dat er bijvoorbeeld geen nieuwe dossiers worden geopend.

Op die manier wil De Coninck extra aandacht vragen van de overheid voor de moeilijke leefsituatie in de steden. "De overheden moeten meer rekening houden met de opnamecapaciteiten die een lokale gemeenschap aankan." De Coninck pleit voor een beter uitgebalanceerd spreidingsplan.

"Als we zo verder gaan zal ons systeem op termijn niet meer houdbaar zijn", besluit De Coninck.

Gazet van Antwerpen, 2010.01.27

[UP](#)

Parlementscommissie pleit voor ban op gezichtsverhullende sluier in ziekenhuizen, scholen en openbaar vervoer

Frankrijk wil gedeeltelijk boerkaverbod

In Frankrijk pleit een parlementaire onderzoekscommissie voor een gedeeltelijk boerkaverbod. Er moet een wet komen die een gezichtsverhullende sluier verbiedt in overheidsgebouwen, ziekenhuizen, scholen en het openbaar vervoer.

Door Koen Vidal

Parijs | De UMP-meerderheids-partij van president Nicolas Sarkozy wou een totaal boerkaverbod, maar dat standpunt moest na een advies van juridische experts afgezwakt worden. Deze versoepeling gaf aanleiding tot een zwaar conflict tussen rechtlijnige en pragmatische UMP'ers.

De parlementaire onderzoekscommissie, die zich ruim een half jaar over de kwestie boog, wil "in eerste instantie" een wet laten goedkeuren die het praktisch onmogelijk maakt om nog langer een boerka of een nikab te dragen. Door een verbod in te stellen in overheidsgebouwen, ziekenhuizen, scholen en het openbaar vervoer wordt het voor draagsters van nikab (een sluier die alleen de ogen onbedekt laat) of boerka (waarbij de ogen achter een gaas worden verborgen) bijzonder moeilijk om nog op een normale manier aan de samenleving deel te nemen. Het volstaat niet dat ze aan de ingang van een overheidsgebouw hun gelaat tonen om dan na het binnenkomen hun sluier weer aan te doen. Vrouwen die in overheidsgebouwen toch een boerka of een nikab dragen, zullen niet bediend worden, wat onder andere betekent dat ze geen administratieve handelingen kunnen verrichten. Hierdoor riskeren ze hun verblijfsvergunning of hun overheidsuitkering te verliezen.

Het advies stelt bovendien dat personen die "uiterlijke tekens tonen van radicale religieuze praktijken" geen recht hebben op een verblijfstitel en ook niet op het Franse burgerschap.

"Het dragen van een integrale sluier is in strijd met de waarden van de republiek", leest het advies. "We moeten dit exces veroordelen." Parlementsvoorzitter Bernard Accoyer (UMP) noemde de boerka en de nikab gisteren "symbolen van vrouwenrepressie en van extremistisch fundamentalisme". De voorzitter van de onderzoekscommissie, de communist André Gerin, had het dan weer over boerka en nikab als "het zichtbare gedeelte van het zwarte tij van het fundamentalisme".

De leden van de onderzoekscommissie wilden aanvankelijk een totaalverbod op de boerka en de nikab maar dat werd door juridische experts afgeraden. Uit die juridische adviezen blijkt dat de wettelijke basis voor een boerkaverbod erg smal is. Meer nog: in hun toelichtingen tikten de experts de Franse parlementariërs regelmatig op de vingers omwille van hun voortvarendheid. Zo herinnerden de juristen eraan dat het begrip laïcité in de eerste plaats betekent dat de staat zich neutraal moet opstellen ten aanzien van religie en de gewetensvrijheid. Ook het argument dat een boerka in strijd is met de eerbied voor de vrouw en de gelijkheid tussen man en vrouw is betwistbaar, zo stellen de juristen. "Ik zie niet hoe de overheid zich het recht kan toe-eigenen om te beslissen of een vrouw haar lichaam al dan niet met eerbied behandelt", aldus een van de professoren. Dit onderzoekswerk kan nog van groot belang zijn zodra de wet in het parlement wordt ingediend. De kans is reëel dat verschillende belangengroepen naar de Raad van State zullen stappen om de regeling onwettig te verklaren. Behalve voor een wettelijk boerkaverbod pleit de parlementaire onderzoekscommissie ook voor een resolutie waarin staat dat "heel Frankrijk neen zegt tegen de integrale sluier". Deze resolutie moet vervolgens uitgewerkt worden tot een pakket pedagogische maatregelen en een sensibiliseringscampagne.

Stigmatiserend

Voor de Franstalige socialisten gaat de nieuwe regeling te ver. De PS boycot de wet omdat ze stigmatiserend zou werken. Bovendien vonden de socialisten dat het debat over de boerka en de nikab de jongste maanden "vervuild" werd door het debat over de Franse identiteit, dat bijwijlen racistische trekjes vertoonde. Heel wat leden van de UMP vinden het advies van de parlementaire onderzoekscommissie dan weer te soft. Ook in de commissie kwam het tot een hevige discussie tussen rechtlijnige en meer pragmatische leden van de UMP. De voorstanders van een totaalverbod dreigden er net voor de stemming mee om het advies niet goed te keuren. Zij hebben het over een "halve wet" die geen einde zal stellen aan het dragen van "integrale sluiers". Opiniepeilingen geven aan dat een ruime meerderheid van de Fransen een boerkaverbod steunt. Ook een groot deel van de moslimgemeenschap heeft een probleem met vrouwen die een gezichtsbedekkende sluier dragen. Zo stelde een imam in Parijs onlangs nog dat vrouwen die een boerka of een nikab dragen, het best naar Saoedi-Arabië of een ander islamitisch land zouden verhuizen. Van de vijf à zes miljoen Franse moslims dragen er ongeveer 1.900 gezichtsbedekkende sluiers. Waarnemers berekenden dat dit neerkomt op 0,002 procent van de totale Franse bevolking. Dat laatste sterkt tegenstanders van het boerkaverbod in hun overtuiging dat een eventuele wet in de eerste plaats een instrument is om de moslimgemeenschap in een slecht daglicht te stellen en de tegenstellingen tussen verschillende gemeenschappen binnen de Franse samenleving te verscherpen.

De Morgen, 2010.01.27, Koen Vidal

[UP](#)

Uit te zetten illegaal sticht brand in cel

AMSTERDAM - Een gevangene uit het detentiecentrum in Zeist is woensdag aangehouden op verdenking van brandstichting in zijn eigen cel. Vanwege de enorme rookontwikkeling moest een deel van het pand worden ontruimd; 44 gedetineerden zijn afgevoerd naar een andere afdeling.

Meerdere gedetineerden zijn volgens de Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI) behandeld voor ademhalingsproblemen. Nader onderzoek in het ziekenhuis bleek niet nodig. Zes personeelsleden zijn ter controle naar het ziekenhuis gestuurd.

De brandweer zou binnen een kwartier het sein 'brand meester' hebben gegeven.

In het detentiecentrum in Zeist zitten mensen die illegaal in Nederland verblijven en wachten op uitzetting. Eenzelfde groep gevangenen verbleef ook in het cellencomplex van Schiphol-Oost, waar in 2005 brand werd gesticht.

de Volkskrant, 201.01.27

[UP](#)

Vijf dakloze gezinnen onder dak in voormalig Vlaams kabinetsgebouw

In een voormalig Vlaams kabinetsgebouw in de Kreupelenstraat in Brussel verblijven op dit moment 25 dakloze asielzoekers. Dat meldt Vlaams minister van Inburgering Geert Bourgeois (N-VA). Eind vorig jaar lanceerde Open Vld-parlementslid en ex-minister Marino Keulen het idee om in zijn voormalig, leegstaand kabinetsgebouw noodopvang te organiseren. Bourgeois schakelde daarop het Agentschap voor Facilitair Management in om het gebouw aan te passen voor opvang. Op 13 januari namen de eerste asielzoekers hun intrek en op dit moment verblijven er vijf gezinnen met jonge kinderen. Het gaat om 25 mensen uit Somalië, Djibouti, Irak en Afghanistan. Bourgeois benadrukt dat het om tijdelijke huisvesting gaat.

De Morgen, 2010.01.27, BE

[UP](#)

Vlaanderen krijgt minst asielzoekers

Volgens het kabinet van premier Yves Leterme is van de huidige 17.000 asielzoekers niet eens de helft (49,8 procent) aan Vlaanderen toegewezen. Dat komt neer op 14 mensen per 10.000 inwoners. Brussel vangt 16 asielzoekers op per 10.000 inwoners, Wallonië 20. Dat schrijft de Corelio-groep.

Dinsdag werd in het Vlaams parlement nog gedebatteerd over het spreidingsplan voor asielzoekers, dat disproportioneel veel asielzoekers naar Vlaanderen zou doorverwijzen (88 procent).

Op het kabinet van Leterme bestrijdt men dat met eigen cijfers: "Het omstreden spreidingsplan 42 was maar van toepassing op 611 asielzoekers. 73 procent daarvan kwam inderdaad in Vlaanderen terecht. Maar dat is nu achter de rug, waardoor het plan niet meer nodig is." Niet eens de helft van de huidige 17.000 asielzoekers werd aan Vlaanderen toegewezen, zo wordt benadrukt. (belga/odbs)

De Morgen, 2010.01.27

UP

'Wij zijn echt heel gelukkig getrouwd'

MOSLIMECHTPAAR ONTKENT SCHIJNHUWELIJK

De eerste aflevering van het televisieprogramma 'In Godsnaam' zorgde meteen voor commotie. Er zou sprake zijn van een schijnhuwelijk tussen de Gentenaars Linsy Daman en Abdelali Yagoub, waardoor het parket het huwelijk nietig zou kunnen laten verklaren. 'Dit is geen schijnhuwelijk', zegt het koppel. 'Wij zijn dolgelukkig samen en verwachten in februari ons eerste kindje.'

'We zijn een beetje naïef geweest', vertelt Linsy. 'Misschien hadden we dat beter niet verteld over die papieren die niet in orde waren, want nu is er een hele commotie ontstaan over een detail, een commotie die nergens voor nodig is. Abdelali en ik zijn echt verliefd op elkaar. Dit is helemaal geen schijnhuwelijk. Laat dat duidelijk zijn.'

Over het VRT-programma zelf – dat ging over Vlaamse moslima's – is Linsy wel tevreden, maar het verhaal over de foute papieren had ze er liever niet in gezien. 'Ik heb nog gevraagd aan de programmamakers om het eruit te knippen', zegt ze. 'Maar dat ging volgens hen niet meer. Er was immers al een aflevering getoond aan de pers.'

Linsy leerde Abdelali kennen via Muslima.com, een datingsite voor moslims. 'We hadden contact via e-mail, later telefonisch en uiteindelijk hebben we elkaar ook in levenden lijve ontmoet. Ik was meteen verliefd.'

Abdelali Yagoub legt uit waarom hij en Linsy zo snel in het huwelijk zijn getreden, twaalf dagen na die eerste ontmoeting. 'Dat moet gewoon voor ons geloof', zegt hij. 'Jonge koppels in Vlaanderen gaan samenwonen, maar wij mogen dat niet en moeten getrouwd zijn. Daarom zijn we op 23 november 2008 voor de islam getrouwd.'

'Dat was eigenlijk ideaal', vult Linsy aan. 'Zo hebben we elkaar beter leren kennen en waren we overtuigd van onze liefde. Op 5 oktober 2009 zijn we dan officieel voor de wet getrouwd.'

'Laat me duidelijk zijn', stelt Abdelali. 'Onze huwelijkspapieren zijn volledig in orde. Het waren de papieren bij de Dienst Vreemdelingenzaken die ik heb aangepast. Elke vluchteling (Abdelali komt uit Algerije, red.) zal kunnen getuigen dat er dingen worden aangepast in die dossiers, maar voor mijn huwelijk is er geen sprake van valse papieren. Ik ben daarvoor zelf nog langs geweest bij de dienst Burgerlijke Zaken. Alles is wettelijk.'

Bovendien heeft de stad Gent al een onderzoek gedaan. 'Wij zijn bij de dienst Bevolking geweest', vertelt Linsy. 'Ze hebben ons er elk apart ondervraagd en blijkbaar bleek alles in orde, want we zijn toch in het huwelijk mogen treden. Ik begrijp de heisa nu niet. Waarom zou ons huwelijk nu opeens een schijnhuwelijk zijn? Wij zijn dolgelukkig samen.'

'Ik heb geen vrees voor de toekomst', zegt Abdelali. 'Ons huwelijk is oprecht. Ik ben eerlijk. Ik zie mijn vrouw graag. Ik heb geen schrik voor dat nieuwe dossier. Enkel Allah vrees ik.'

De Standaard, 2010.01.27, (abg)

UP

Aanpak schijnhuwelijken en gezinshereniging verdeelt federale regering opnieuw

De verstrenging van de wetgeving over schijnhuwelijken, gezinshereniging en nationaliteitsverwerving blijft uit omdat de regering het niet eens raakt over de concrete wetteksten. Er werden al talloze vergaderingen gehouden, maar die leverden nog niet veel op.

Al op 9 oktober werd er binnen de meerderheid een principieel akkoord gesloten over deze striktere regels, wat meteen het sluitstuk betekende van de heikele discussie over asiel en migratie die de regering maandenlang verdeelde. De verstrenging gold als compensatie voor de vrij soepele, eenmalige regularisatie die tussen 15 september en 15 december kon worden aangevraagd.

Alleen loopt de omzetting van dit principieel akkoord behoorlijk spaak. De meerderheidspartijen geven erg verschillende interpretaties aan het gesloten akkoord, waardoor de wetteksten maar niet geschreven raken.

"Tot nu toe werd er nog geen enkel wetsontwerp ingediend. Er moeten nog overeenstemming gezocht worden tussen de kabinetten over tal van punten", geeft de woordvoester van Melchior Wathelet (cdH), staatssecretaris voor Asiel en Migratie, toe. "Het gaat nu eenmaal over gevoelige onderwerpen."

Voor de strengere regels inzake de schijnhuwelijken wordt er ook nog gewacht op een advies van de Privacycommissie, over de nationaliteitsverwerving moet de Raad van State nog zijn zeg doen. "Het valt echt niet te voorspellen wanneer deze regels van kracht zullen worden", zegt de woordvoester nog.

Oppositiepartij sp.a voorspelt dat de regering binnen deze legislatuur geen wetten meer zal uitvaardigen over mogelijke schijnhuwelijken, gezinshereniging of nationaliteitsverwerving. "Uiteindelijk zal er in deze regeerperiode dus helemaal niks gedaan zijn aan de gaten in de wetgeving," zegt Kamerlid Dalila Douifi. "Dat is écht een totaal verkeerd signaal."

De Morgen, 2010.01.28, Tine Peeters

UP

Aantal anti-Joodse incidenten bijna verdubbeld

BRUSSEL | Het aantal meldingen van anti-Joodse incidenten bij het Centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding is in 2009 sterk gestegen. Dat meldt de directeur van het centrum Jozef De Witte.

De Witte deed die uitspraak naar aanleiding van de 65ste verjaardag van de bevrijding van het naziconcentratiekamp Auschwitz door Russische troepen. "De stijging in meldingen werd opgemeten bij zowel ons centrum als op de website antisemitisme.be", legt De Witte uit. "Het gaat om bijna een verdubbeling van het aantal meldingen die ingediend werden in 2008." Het gaat om meldingen, niet om bewezen feiten. De meldingen die in 2009 binnenkwamen, gingen bovendien niet enkel over verbaal racistisch geweld. "Het gaat bijvoorbeeld ook over meldingen van racistische uitlatingen op het internet", zegt De Witte. "Maar ook om veel ergere vormen van racisme zoals vandalisme, dreigbrieven, racistische artikels, negationisme en geweld."

De stijging van het aantal meldingen in België blijkt ook samen te hangen met gebeurtenissen in het buitenland. Het meest markante voorbeeld vond plaats tijdens de eerste weken van januari 2009, toen Israël de operatie "Gegoten Lood" uitvoerde, waarbij het hard optrad in de Gazastrook. "Die eerste weken werden erg veel gevallen van antisemitisme gemeld", zegt De Witte. "Het gaat daarbij evengoed om meldingen van ontoelaatbare uitingen van autochtone Belgen als van mensen die wel betrokken partij zijn."

De Witte betreurt de evolutie sterk. "Wij als West-Europeanen zouden juist veel geduchter moeten zijn voor anti-Joodse uitlatingen en handelingen, gezien onze geschiedenis en de rol die West-Europa gespeeld heeft in de Jodenvervolgving tijdens de Tweede Wereldoorlog. Daarom moeten we nu bijzonder waakzaam zijn voor een toename van het antisemitisme."

De Morgen, 2010.01.28, Tom Raes

UP

Antwerps OCMW-voorzitster De Coninck slaakt noodkreet, regering stelt commissaris aan

"Steden kunnen toevloed van asielzoekers niet meer aan"

Volgens Antwerps OCMW-voorzitster Monica De Coninck (sp.a) bezondigt de federale regering zich aan "schuldig verzuim" omdat ze asielzoekers zelf niet opvangt, maar doorstuurt naar de steden. "Als we geen extra geld krijgen, gaan we in staking", dreigt ze in een ultieme noodkreet. "Deze struisvogelpolitiek moet stoppen."

Brussel | Een extra commissaris moet de opvangcrisis, die al sinds 2008 aansleept, mee helpen oplossen en de weerstand tegen nieuwe asielcentra wegmasseren.

Tussen oktober en december 2009 stuurde Fedasil 1.500 asielzoekers terug de straat op bij gebrek aan opvangplaatsen. Zij trokken dan maar naar de OCMW's van de grote steden, zoals Brussel, Antwerpen, Luik, Charleroi of Gent, die hen niet wilden weigeren, maar niet voorbereid waren op de toestroom van extra asielzoekers.

Het Antwerpse OCMW kreeg de laatste twee maanden 200 gezinnen over de vloer, het Gentse OCMW hielp 60 families verder. "De federale overheid is nochtans verantwoordelijk voor de opvang van de asielzoekers, maar ze schuift die mensen zonder boe of ba door naar de OCMW's," zegt De Coninck. "De regering gebruikt morele chantage omdat de

OCMW's geen hulp zullen weigeren aan mensen in nood. Als wij geen bijkomende middelen krijgen, zullen er zeer harde acties komen en zullen wij gaan staken bij het OCMW. Wij kunnen de toevloed echt niet meer aan."

De Coninck eist een nieuw spreidingsplan waardoor asielzoekers ook aan de kleinere steden en gemeenten zullen worden toegewezen, wat de druk op de grootsteden moet verminderen. Asielzoekers die geen officiële verblijfplaats hebben in Antwerpen worden door de stadsdiensten nu al doorverwezen naar andere steden. "De federale overheid moet ook begrijpen dat er gewoon geen draagvlak is om al die mensen te blijven opvangen. Die struisvogelpolitiek moet stoppen." Als er geen nieuw spreidingsplan komt, dreigt De Coninck ermee om ook de nieuwe dossiers van Antwerpse asielzoekers niet meer te behandelen.

De VVSG, Vereniging voor Vlaamse Steden en Gemeenten, waarschuwde in 2007, toen de financiële steun voor asielzoekers werd afgeschaft en vervangen werd door opvang in centra, al dat er veel extra geld zou nodig zijn om dat ambitieuze voornemen waar te maken. "Maar toen werden wij weggelachen", zegt experte Fabienne Crauwels. Tussen 2008 en begin 2010 moesten de OCMW's door de opvangcrisis al vierduizend asielzoekers opvangen. "De federale regering heeft de opvangcrisis volledig doen ontsporen en laat de OCMW's puin ruimen. Dat is echt niet correct."

Aanzuigeffect

De OCMW-voorzitters van de vijf grote steden mogen volgende week hun beklag doen bij federaal staatssecretaris Philippe Courard (PS), die het opvangbeleid onder zijn hoede heeft, maar de eis voor een nieuw spreidingsplan zal er resoluut worden afgewezen. "Als we het spreidingsplan herinvoeren en opnieuw financiële steun toekennen aan asielzoekers, zal het aanzuigeffect veel te groot zijn", zegt zijn woordvoerder Waut Es.

Vorig jaar stegen de asielaanvragen met 40 procent tot 18.000 aanvragen, de regering vreest dat de herinvoering van financiële steun die stijging alleen maar zal bevestigen. "We hebben de opvangcrisis onder controle", benadrukt Es. "Sinds het aantreden van Courard zijn er al 1.300 extra opvangplaatsen bijgekomen, dit jaar werd er 76 miljoen euro extra uitgetrokken voor nog eens 5.000 opvangplaatsen." Volgens welingelichte bronnen verzet Courard zich met hand en tand tegen een nieuw spreidingsplan, omdat de verhouding tussen Vlaanderen en Wallonië dan veranderd zou worden. Dat zou ervoor zorgen dat er veel meer asielzoekers terechtkomen in Wallonië, wat de PS niet graag ziet gebeuren. Een speciale commissaris, die toegevoegd wordt aan het kabinet van Courard, moet een nieuw spreidingsplan overbodig maken en bemiddelen bij de lokale besturen en opvangorganisaties voor de 5.000 beloofde plaatsen.

De aanstelling van die commissaris bewijst voor N-VA en sp.a dat de ploeg-Leterme er een zootje van gemaakt heeft. "Ronduit hilarisch", noemt Kamerlid Sarah Smeyers (N-VA) de beslissing van de ministerraad. "Een historisch grote regering van 22 excellenties kan het blijkbaar zelf niet aan en moet nu nog een commissaris gaan benoemen, toegevoegd aan de staatssecretaris, op zijn beurt toegevoegd aan de minister." De versnippering van het asielbeleid over twee staatssecretarissen en twee ministers versterkt ook voor de Vlaamse socialisten alleen maar de chaos. "De hele asielproblematiek zou beter toegewezen worden aan één minister met een volwaardig kabinet dan aan een nieuwe commissaris, die geen politieke slagkracht heeft", zegt Kamerlid Dalila Douifi (sp.a). "Hij gaat de problemen vergroten, niet verkleinen."

De Morgen, 2010.01.28, Tine Peeters

UP

Help

"Steeds vaker duikt de boerka op in het West-Europese straatbeeld", zo begint CD&V-senator Dirk Claes zijn motivering om in navolging van Frankrijk de boerka uit het publieke leven te bannen. "Want die boerka zorgt voor een begrijpelijk onveiligheidsgevoel bij vele mensen." En daarom diende de senator een wetsvoorstel in om de volledige bedekking van het gelaat in ons land te verbieden.

Dirk Claes is immers burgemeester van Rotselaar, en het dient erkend dat de massale aanwezigheid van boerka's in het Rotselaarse straatbeeld een heuse plaag geworden is, die dringend ingedamd en beteugeld moet worden. Jongens toch, in Rotselaar of all places, waar een allochtoon tout court al voor een kijkfile zou zorgen.

Mijnheer de senator, zelfs in de grootsteden van dit land moet je met een vergrootglas naar de zeldzame boerkadraagster zoeken, die dan nog meestal een toeriste uit Saoedi-Arabië blijkt. Uw voorstel kan men dan ook bezwaarlijk als een politieke prioriteit beschouwen, maar alleen als een plat inspelen op een populistisch sentiment, ook wel omschreven als 'goedkoop scoren'.

Mocht u werkelijk iets willen doen aan de echte problematiek van de multiculturele samenleving, dan zou u misschien kunnen luisteren naar de noodkreet van de stedelijke autoriteiten van Antwerpen en Brussel, die de stroom asielzoekers niet langer de baas kunnen. Want bij gebrek aan een spreidingsbeleid, bij gebrek aan een opvangbeleid tout court, stuurt u, net als al uw collega's van de kleinere gemeenten in dit land, de bij u aankloppende asielzoekers met een treinticket naar de stad, waar ze er dan maar hun plan mee moeten trekken.

De federale regering, die wel regulariseert, maar de consequenties overlaat aan de ondergeschikte besturen, slaagt er evenmin in het probleem meester te worden. Buiten de kerstoproep van Yves Leterme om eens een asielzoeker voor de

feestdagen te slapen te leggen, is er op het terrein absoluut onvoldoende capaciteit om mensen op te vangen die in vaak mensonterende omstandigheden wachten op een eindbeslissing over hun dossier.

Misschien hebt u in Rotselaar wel een leegstaand gebouw van de gemeente om mee te werken aan de oplossing van dit probleem. In ruil willen we graag de belofte doen dat u de eerstvolgende tien jaar geen boerka in Rotselaar te zien zult krijgen.

De Morgen, 2010.01.28, Yves Desmet

UP

Leger kan extremisten voortaan sneller weigeren

Brussel | Het Belgisch leger zal sollicitanten die banden hebben met extremistische organisaties voortaan sneller kunnen weigeren. Tot nu toe ontbrak daar de wettelijke basis voor.

Het Belgisch leger heeft momenteel onvoldoende wettelijke instrumenten in handen om sollicitanten die lid blijken te zijn van een extremistische organisatie te weigeren. Daar komt binnenkort verandering in. De ministerraad keurde een voorontwerp van wetwijziging goed over de werving van militairen.

Een onderdeel van de tekst behandelt de opsporing van sollicitanten die banden hebben met extremistische groeperingen. "Die opsporing gebeurt al langer, maar nu creëren we ook een wettelijke basis om zulke mensen sneller te kunnen weigeren", zegt Kurt Verwilligen, de woordvoerder van minister van Defensie Pieter De Crem.

Wanneer nieuwe rekruten zich aanmelden bij Defensie wordt gekeken of er aanwijzingen zijn dat de persoon in kwestie extremistische sympathieën heeft. "Dat kan een tatoeage met een door ons gekend extremistisch symbool zijn of het feit dat de sollicitant tijdens het sollicitatie-interview extremistische standpunten inneemt", verduidelijkt Verwilligen. "Indien er een vermoeden bestaat, wordt er door de militaire veiligheidsdienst een onderzoek naar die persoon geopend. Dat moet uitsluitend geven of de sollicitant wel of geen lid is van een extremistische organisatie." Als dit inderdaad het geval is, kan Defensie dankzij de wetwijziging de kandidaatsoldaat voortaan sneller de deur wijzen.

De aanwezigheid van extremistische soldaten in het Belgisch leger kreeg uitgebreide aandacht toen het gerecht in 2006 de extreem rechtse groepering Bloed Bodem Eer Trouw (BBET) oprolde. De organisatie bestond voor een groot deel uit militairen en zou aanslagen gepland hebben op de Nationale Bank en op Philip Dewinter, boegbeeld van Vlaams Belang. De betrokken militairen werden ondertussen ontslagen uit het leger en wachten momenteel op hun proces.

Of de wetwijziging er naar aanleiding van de BBET-affaire is gekomen, laat de woordvoerder van Pieter De Crem in het midden.

De Morgen, 2010.01.28, Thomas Mels

UP

Open brief aan Annemie Struyf

BRIEF VAN DE DAG — (LID VAN AL MINARA EN DIVERSITEITSEXPERTE)

Beste Annemie,

Ze is er dus gekomen, uw langverwachte documentaire ('In Godsnaam', een documentaire reeks over religie, met in de eerste aflevering aandacht voor de islam, red.). Maar wat een teleurstelling! Waar ik dacht van initieel een maker met een 'open mind' te vinden die eindelijk erin zou slagen een mooi, rechtvaardig portret te maken, laat jij je verleiden tot een sensationele 'vondst' van een Al Qaeda in België.

Daarnaast ontpop je jezelf nu, net zoals Jan Leyers destijds, als een 'self-invented' wetenschapper die meent het Vlaamse islamitische landschap te kunnen doorgronden. Meteen doe je alle inspanningen teniet van een Sami Zemni, een Ico Maly, een Nadia Fadil, een Meryem Kanmaz en nog zoveel anderen die een genuanceerde visie weergeven die wel recht doet aan de minderheidspositie - inclusief de fragiliteit van de bekeerlingen, en de nuanceringen en verduidelijking van wat 'de islam' is. Deze inspanningen blijken vruchteloos als je ziet hoe de media met dit maatschappelijke fenomeen omgaan. Het populistische discours dat jij nu hanteert is echt om van in de grond te zakken. Sta me toe even een analyse te maken.

Je wil het goed en het kwaad tonen maar schraapt hiermee een groot stuk van de realiteit. Aan de ene kant portretteer je het naïeve, niet-gestudeerde meisje dat vroom haar vreugde vindt in de islam, maar die nu ook in de media hard wordt aangepakt. Anderzijds toon je de zogenaamde valkuil en de 'machinerie': Nordine Taouil (die niet onbesproken is, maar de verdenkingen tegen hem zijn nog altijd onbewezen), de zogezegde sponsoring vanuit het Arabisch schiereiland (om precies te zijn: gebedstapijten, korans en twee hadj-reizen) en salafisten die radicaal onze samenleving zouden

ondermijnen. Komaan Annemie, veel onderzoek heb je hier niet voor verricht. Je bent afgegaan op je impulsen en je hebt hiermee onrecht gedaan aan vele vrouwen (en mannen!) die na jaren studie, lezen en nadenken overgestapt zijn op de islam. Je portretteert ons als hersenloze sponzen die tegen zichzelf beschermd moeten worden.

In de meervoudige reeks over de wereldgodsdiensten slaag je er voor andere godsdiensten wel in om naar Israël te gaan om lokale tempels te gaan filmen - wat door de Vlaming op bewonderende oohs en aahs zal onthaald worden. En wij, bekeerlingen die het noodgedwongen moeten stellen met vrijwillige inspanningen en een grote betonnen zaal (zoals in Sint-Niklaas), die breng je in alle rauwe armoede waardoor de sfeer nog grimmiger lijkt. En het is geen armoede van geest, Annemie, het zijn de middelen die ons ontbreken.

Je pretendeert ook een goed beeld te kunnen schetsen van Al Minara. Dat deze organisatie ook vrouwen helpt door kennisoverdracht die net iets dieper gaat dan wat jij pleegde te tonen, dat is je werkelijk ontgaan? Waarom zijn de interviews zoals met Ayah uit Leuven niet getoond? Omdat ze een genuanceerd verhaal brengt? Is het je ontgaan dat die kleine club gedreven vrouwen tot meer in staat zijn? Dat er culturele programma's worden aangeboden zoals bij het Institut du Monde Arabe, die ook de diversiteit binnen de islam tonen? Akkoord, het gebeurt zonder middelen, op de kracht die vrouwen vinden in hun levenskeuze. Dat die vrouwen daarnaast ook vaak voltijds werken, een gezin hebben, voor hun familie helpen instaan, is je ook ontgaan. Veel vrouwen spannen zich harder in dan de gemiddelde vrouw in Vlaanderen op maatschappelijk gebied, maar neen, dat past niet in het plaatje.

Tenslotte, je hebt ons vertrouwen geschonden. Velen wilden niet in beeld komen. We blijven bekeerlingen. Het ligt moeilijk in onze families. Ik ben daar één van, vandaar dat ik dit enkel 'anoniem' kan laten weergeven. En nu zeker, na jouw reportage, zullen mensen nog meer afkeer van de media hebben gekregen. Je hebt ons besmeurd en naar beneden gehaald. De broodnodige middelen die we hoopten te verkrijgen om professioneler te worden, om werk te maken van goede begeleiding, om mensen wegwijs te maken in de vele vormen van diversiteit die binnen de islam aanwezig is, die heb je in gevaar gebracht. Je eindresultaat Annemie, was de zoveelste islambashing van deze bijzonder islamofobe samenleving.

Karen C. (Volledige naam bekend bij de redactie)

De Standaard, 2010.01.28

UP

Rekenen met Berlusconi: "Minder immigranten = minder misdaad"

De Italiaanse premier Silvio Berlusconi, nooit verlegen om een provocerende uitspraak, heeft gezegd dat het aantal immigranten in Italië recht evenredig is met het aantal gevallen van misdaden.

Berlusconi zei op de ministerraad: "Minder immigranten betekent automatisch minder misdaad."

Zowel van oppositiepartij Italia dei Valori als in zijn eigen kamp kreeg Berlusconi de wind van voren. Volgens Italia dei Valori voeden de racistische uitspraken van de premier de intolerantie onder de burgers.

Oppositiepartij Partito Democratico (PD) maakte dan weer de vergelijking "hoe minder Berlusconi, hoe minder misdaad".

Gazet van Antwerpen, 2010.01.28

UP

Spoorwegpolitie onderschept 70 illegalen

De Antwerpse spoorwegpolitie heeft zaterdag een grote controle gehouden. Hierbij werden 80 processen-verbaal opgesteld en 70 illegalen onderschept.

De controles vonden plaats op de treinen van en naar Mechelen en waren gericht op overlast veroorzaakt door illegale immigratie, diefstallen, drugs en agressie tegenover het treinpersoneel en reizigers.

Er werden ook 12 gekende gauwdieven aangetroffen in het station Antwerpen Centraal. Ze werden meegenomen, maar konden na controle beschikken.

De actie Securtrain is een samenwerking tussen de spoorwegpolitie van Antwerpen en de Dienst Vreemdelingenzaken.

Gazet van Antwerpen, 2010.01.28, TVB

UP

Steeds meer minderjarige asielzoekers zonder ouders

Het aantal minderjarigen met het statuut van "niet begeleide minderjarige asielzoeker" neemt sinds 2006 toe. Dat jaar waren er 383, terwijl het aantal een jaar later 435 bedroeg. In 2008 ging het om 470 niet begeleide minderjarige asielzoekers en vorig jaar stond de teller eind oktober op 521. Dat blijkt uit het antwoord van staatssecretaris Melchior Wathelet op een vraag van Peter Logghe (Vlaams Belang).

Het gaat om minderjarige asielzoekers die niet begeleid door hun ouders in ons land zijn gearriveerd. Ze krijgen een voorgedroegewezen door de Dienst Voogdij van de FOD Justitie. (belga/eb)

De Morgen, 2010.01.28

UP

Straatgeweld verjaagt studenten

ANDERLECHT - Na een golf van overvallen verhuisde de industriële hogeschool haar lessen van Anderlecht naar de Koningstraat in Brussel.

De directie van het Institut Supérieur Industriel de Bruxelles (Isib) in de Grondelstraat in Anderlecht heeft de lessen van haar 250 ingenieursstudenten naar de campus in de Koningstraat verhuisd. In Anderlecht was de onveiligheid te groot. Al sinds begin december worden de studenten lastiggevallen door straatcriminelen. Ze worden klemgezet, afgeperst en bestolen. De boefjes zetten hen geregeld een mes op de keel, met soms steekwonden als gevolg. 'Racketeering' heet dat.

Ze maken de studenten gsm's, iPods en geld afhandig. Een student die al beroofd was, moest kort daarna aan een andere overvaller ook zijn hoed en zijn bril afgeven. De feiten gebeuren op weg van of naar het Zuidstation of metrostation Clemenceau. Ondanks de slechte naam van de wijk, Kuregem, is het pas recentelijk zo erg geworden. 'De afgelopen vijftien jaar heb ik drie gevallen van geweld meegemaakt, de jongste weken waren dat er tot zes per week', zegt François Debast, de directeur van het Isib.

'Praktijklessen gebeuren nog in de labs in Anderlecht, maar de gewone cursussen hebben op de campus Koningstraat plaats, hoewel die te klein is. De trip naar de campus Anderlecht met het openbaar vervoer gebeurt alleen nog in groep', zegt Debast.

Het begon met één dader, dat werden er drie, de laatste keer werden er acht tot tien geteld, meestal jonge Noord- of Zwart-Afrikanen, sommigen geen zestien jaar oud. 'De politie en het gemeentebestuur doen wat ze kunnen,' zegt Debast, 'er patrouilleren meer agenten en preventiewerkers. Maar dan verplaatst het geweld zich.'

De politie kon een eerste verdachte oppakken maar die werd na verhoor weer vrijgelaten. Hij zou een alibi gehad hebben. Slachtoffers zagen hem de dagen daarop opnieuw actief als dader.

Maandag werden drie verdachten opgepakt, onder wie twee minderjarigen, allen uit Anderlecht. Bij de minderjarigen werd een mes aangetroffen. De meerderjarige werd formeel herkend door de slachtoffers. Vandaag beslist het parket over zijn lot.

Het is opmerkelijk dat de jongste studenten, achttien- en negentienjarigen, geviseerd worden. De oudere en de docenten laten ze met rust. 'Er is meer aan de hand,' meent Debast, 'deze feiten passen in de analyse van veel waarnemers. Misdaadbendes creëren in Anderlecht een klimaat van angst om pottenkijkers weg te houden van hun lucratieve, illegale bezigheden.'

Ook de burgemeester van Anderlecht, Gaëtan Van Goidsenhoven (MR), ziet het zo. 'Alles wat overheid is, is de vijand. Zelfs gemeentearbeiders ervaren intimidaties. Ik hoop dat het gerecht optreedt. Er mag geen straffeloosheid ontstaan. Onze politiemensen doen goed werk, ze willen daar het resultaat van zien.'

De Standaard, 2010.01.28, (ty)

UP

Total tolerance in Anderlecht

BRUSSEL IS METROPOOL, GEEN VERZAMELING GEMEENTEN

LUCKAS VANDER TAELEN legt uit waarom de leerlingen van een technische school in Anderlecht wegvluchten. En vraagt aan de Brusselse politici om nu eindelijk eens iets te doen.

Het Institut Supérieur Industriel de Bruxelles, kortweg Isib, is een technische school die twee vestigingen heeft, in Anderlecht en in Schaarbeek. Nu heeft de directie besloten om de site aan de Anderlechtse rue des Goujons te verlaten

en alle lessen te geven in de Koningstraat. Dat is absoluut niet prettig voor de leerlingen, zei directeur Debast gisteren in Le Soir: 'Er zijn niet genoeg stoelen, de leerlingen moeten op de radiatoren zitten en we moeten labo's omvormen tot klaslokalen. Maar we hebben geen keuze.'

De directie is tot die drastische beslissing overgegaan omdat sinds enige maanden de leerlingen tussen het Zuidstation en de school systematisch afgedreigd worden door jeugdbendes. Ze krijgen een mes op de keel en moeten hun gsm en hun portefeuille afgeven. Dat gebeurt al weken lang, elke dag. De politie is op de hoogte, er zijn klachten over 25 gevallen van agressie ingediend, maar tot meer dan één aanhouding is het nog niet gekomen. De arrestant werd meteen weer vrijgelaten en viel een dag later opnieuw studenten lastig. Sinds kort is er ook een tweede, nog gewelddadiger bende actief, en ook die heeft het volgens de directie 'op studenten van Europese origine' gemunt. De maat is vol voor de school en naar Anderlecht komen de leerlingen nog maar één keer per week, voor praktijkvakken. Dan gebeuren de verplaatsingen om veiligheidsredenen in groep.

In dezelfde buurt zijn de afgelopen weken ook enkele verkrachtingen gebeurd door jeugdbendes, die ook niet door de politie zijn vervolgd. De Anderlechtse burgemeester Gaëtan Van Goidsenhoven (MR) erkent het probleem, maar hij beweert er niets te kunnen aan doen, omdat zijn agenten teveel administratief werk hebben, het verkeer rond het voetbalstadion regelen of gevangenen moeten vervoeren.

Diezelfde burgemeester hield kort geleden met zijn achttien Brusselse collega's een opmerkelijk pleidooi tegen de oprichting van één politiezone voor het Brusselse Gewest. Binnen deze eerbiedwaardige 'Conferentie van de Brusselse Burgemeesters' wordt er zelfs gepleit voor een terugkeer naar negentien gemeentelijke korpsen. Net voor Nieuwjaar had de Brusselse minister-president al gemeld dat er bij de 'interne staatshervorming' van het Brussels Gewest zeker geen revolutionaire veranderingen moesten verwacht worden. En dezelfde Charles Picqué zwaaide een paar dagen geleden triomfantelijk met een universitaire studie waaruit volgens hem bleek dat de negentien gemeentediensten het niet slechter doen dan hun collega's in de rest van het land. Dat is een terechte pluim voor de hard werkende gemeentelijke diensten, maar het doet niets af aan de bedenking dat Brussel niet langer een verzameling is van gemeenten, maar een metropool met problemen die de gemeenten overstijgen en die een grootstedelijke aanpak nodig hebben. De problematische wijk rond het Zuidstation grenst aan maar liefst vijf gemeenten en drie politiezones.

Maar dat chaotisch kluwen lijkt de partij van de burgemeester van Anderlecht niet te deren: de MR blijft net als de PS om overduidelijke electorale redenen gekant tegen een sterk Gewest en heeft het liever over de uitbreiding van Brussel. Om er nog een aantal gemeentelijke baronieën bij te nemen.

Hoelang nog gaan de Franstalige Brusselse politici zich blijven opsluiten in hun kortzichtig communalisme? Hun liefde voor de gemeentelijke autonomie begint op kortzichtigheid of zelfs blindheid te lijken. Delen van Brussel worden meer en meer no-go zones, een soort Bronx waar het gezag van gemeente en politie langzaam maar zeker afgebrokkeld is. In New York is er een einde gemaakt aan de almacht van gewelddadige bendes door een politiek van 'zero tolerance'. In Brussel worden bij dat begrip nog steeds veel weldenkende wenkbrouwen gefronst. Maar als het zelfs niet meer mogelijk is de veiligheid van schoolgaande jeugd te garanderen, is er in Brussel een absoluut dieptepunt bereikt: een situatie van 'total tolerance', waarbij alles lijkt te kunnen en te mogen. Politici bij wie de beslissing van het Isib geen alarmbel doet rinkelen, kan men beginnen te verdenken van onbekwaamheid, onverschilligheid en schuldig verzuim.

LUCKAS VANDER TAELEN Wie? Senator en Vlaams parlements lid voor Groen! Wat? De beslissing van de schooldirectie moet een alarm doen afgaan. Waarom? Brusselse no-go zones kunnen niet getolereerd worden.

De Standaard, 2010.01.28

UP

Vraag om goed plan voor asielzoekers is noodkreet

Wat blijft er nog over van het solidariteitsprincipe als de eigen portemonnee leeg is? Niets. En dat is nu precies wat de Antwerpse OCMW-voorzitster Monica De Coninck (sp.a) al weken duidelijk probeert te maken. Woensdag nogmaals in het radioprogramma De Ochtend.

De Coninck dreigt ermee in staking te gaan. Het OCMW van Antwerpen kan de aanhoudende toestroom van asielzoekers, vluchtelingen en andere mensen die binnenkort worden geregulariseerd, niet meer aan. Niet omdat Monica De Coninck plots een hardvochtige tante is geworden. Wel omdat de centen op zijn. En wie niets heeft, kan niets geven. Zo simpel is dat.

Het spreidingsplan voor asielzoekers ligt al een tijdje in de prullenmand. En de vraag - of zeg maar: noodkreet - van onder meer Antwerpen voor een nieuw en goed spreidingsplan wordt voorlopig niet beantwoord. Sterker nog, staatssecretaris voor Maatschappelijke Integratie Philippe Courard (PS) laat uitschijnen dat zo'n plan nog niet voor morgen is. En wellicht ook niet voor de dag erna.

De gevolgen laten zich raden en zijn nefast. Nog meer dan in het verleden zullen asielzoekers ervoor kiezen om zich te vestigen in steden zoals Antwerpen en Gent en daar hun aanvraag voor financiële steun indienen. Ze zijn immers niet langer gebonden aan regels en afspraken. "Ga waar het u bevalt", luidt het in federale regeringskringen. En dan hebben de meeste asielzoekers hun keuze snel gemaakt.

Dit is meer dan alleen maar een discussie over centen. Als we op deze weg verdergaan, duurt het niet lang meer of het maatschappelijk draagvlak om minder fortuinlijke mensen op te vangen, brokkelt af. Eigenlijk is dat nu al bezig en dat komt echt niet omdat alle Antwerpenaars racisten zijn. Ook burgers begrijpen dat er grenzen zijn aan solidariteit en vooral dat solidariteit een gedeelde verantwoordelijkheid is. Dat is nu steeds minder het geval en daarom krijgen in Antwerpen steeds meer mensen genoeg van de stroom van arme sloebers die hier hun geluk komen zoeken.

Zolang solidariteit geen zaak van iedereen wordt, zal er weinig veranderen en blijven vooral steden de dupe van het gebrek aan politieke moed in dit dossier. Tot de bom barst en een partij als het Vlaams Belang opnieuw garen spint bij dit wanbeleid. Dan zullen federale politici op televisie hun onbegrip uitspreken over zoveel zurigheid aan de Schelde. Hoe hypocriet.

Gazet van Antwerpen, 2010.01.28, Patrick Van de Perre

UP

Vrielink: "Antiracismewet wordt vaak ongrondwettig toegepast"

De antiracismewet wordt veel te ruim en vaak ongrondwettig toegepast. In 80% van de gevallen om uitspraken te beteugelen en slechts in beperkte mate om discriminerend gedrag te bestraffen. Terwijl de wet daarvoor vooral was bedoeld. Het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding (CGKR) moet duidelijk maken waarom het zich in een bepaalde zaak burgerlijke partij heeft gesteld en waarom niet. Beter nog zou zijn dat het CGKR de bevoegdheid om zich burgerlijke partij te stellen verliest. De negationismewet wordt best veel restrictiever opgevat. Dat meent Jogchum Vrielink in een monumentaal doctoraat, dat donderdagavond aan de KULeuven werd verdedigd.

Vrielink doceerde aan de rechtsfaculteit onder leiding van professor Marie-Claire Foblets, een specialiste in migrantenrecht. Hij schreef eerder samen met Dajo De Prins en Stefaan Sottiaux zowat het standaardwerk over de juridische aspecten van de antiracisme- en antidiscriminatiewet. Hij maakte nu een studie van 704 pagina's over de manier waarop de antiracismewet van 1981 wordt toegepast. Hij analyseerde niet alleen alle bekende rechtspraak en rechtsleer, maar voerde ook gesprekken met klagers én aangeklaagden. Bovendien formuleert hij een aantal aanbevelingen om de wet te hervormen én om de rol van het CGKR te herdefiniëren.

DE GESCHIEDENIS VAN DE WET

Vrielink deelt de geschiedenis van de antiracismewet in drie periodes in.

* Een eerste periode loopt van 1981 tot 1993. Dat is de periode tussen de start van de antiracismewet en het moment dat het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding (CGKR) werd opgericht

In deze periode waren er eerder weinig zaken: slechts 21 veroordelingen op 32 rechterlijke uitspraken. Liefst 80% ging over "uitingsdelicten" (uitspraken, aanzetten tot haat), tegen slechts 20% over echte discriminatie. De strafrechters interpreteerden de wet restrictief en hadden oog voor de context en de bijzondere bedoelingen van de daders. De groepen die zich burgerlijke partij mochten stellen, richtten zich van in het begin op politici.

* De tweede periode loopt van 1994 tot 2004. Toen nam het aantal veroordelingen plots toe. Vrielink telt er 208 en daar komen nog eens 31 veroordelingen in 2004 bij voor andere feiten, die zijn gepleegd met een racistisch motief. In 57% van deze zaken was het CGKR burgerlijke partij. Nog altijd 79% van deze zaken betroffen "uitingsdelicten". De rechtspraak werd veel ruimer dan vroeger. Racistische uitlatingen werden op zich strafbaar, er werd meestal geen rekening meer gehouden met de context, of de bijzondere bedoeling van de dader. Er wordt ook niet meer aangegeven waarom bepaalde uitlatingen juridisch strafbaar zijn en andere niet.

* De derde periode loopt van 2005 tot 2009. Voor deze periode zijn nog geen volledige cijfers. Maar het aantal veroordelingen blijft hoog (43 in 2005 en nog eens 76 voor andere feiten met een racistisch motief in 2005 en 2006). Bij 65% van deze zaken is het CGKR betrokken en in 78% gaat het om uitingsdelicten. Sommige rechtspraak wordt opnieuw beperkender, andere blijft ruim.

Over het algemeen kan men dus zeggen dat de antiracismewet erg veel gebruikt wordt voor het bestraffen van uitlatingen en minder voor feitelijke discriminaties, terwijl ze daarvoor toch was bedoeld. En dat de toepassing van de wet steeds minder grondwettig werd.

KLAGERS EN AANGEKLAAGDEN

Vrielink onderzocht ook wat klagers en aangeklaagden vonden van "hun" rechtszaak. Hij deed dit door middel van kwalitatieve interviews. Wat blijkt hieruit?

1. De Klagers

Er zijn twee groepen: klagers die zelf het mikpunt waren van een racistische uitspraak en klagers die dat niet waren. Beide groepen zijn overwegend teleurgesteld in wat met hun klacht gebeurde, tenminste als deze wordt afgewezen. En dat gebeurt vooral bij de tweede groep nogal eens, mede door gebrek aan tijd en omdat de interpretatie van de wet zo ruim is dat er teveel klachten onder vallen waarvoor het CGKR niet bevoegd is.

De klagers hadden in dat geval andere verwachtingen over de antiracismewet en over de rol van het CGKR. Ze vinden dat het CGKR de racismewet te juridisch benadert.

Vele klagers, ook zij die zelf slachtoffer waren, hadden liever een of andere vorm van bemiddeling gewild. Maar dat wordt in racismezaken nauwelijks toegepast.

2. De Aangeklaagden

Hier heb je drie groepen: de overtuigingsdaders, de activisten en de indicentalisten.

* Overtuigingsdaders zijn vaak nazistisch of religieus geïnspireerd. Ze verwelkomen een vervolging of lokken ze zelfs uit, want ze krijgen zo een forum om hun ideeën te uiten. Ze worden in hun ideeën versterkt. Voor deze groep haalt de antiracismewet niets uit: een veroordeling werkt immers niet ontradend, maar versterkend.

* De tweede groep zijn de instrumentalisten. Zij kennen de wet meestal vrij goed en proberen de grens af te tasten. De wet heeft bij hen dus een zeker ontradend effect, maar hun achterliggende gedachtegoed en hun mentaliteit veranderen niet. Ook zij ervaren een proces met veel media-aandacht als positief. Ze bekritisieren het CGKR omdat het hen niet wenst te horen vooraleer het klacht indient en ze ervaren de manier waarop de antiracismewet wordt toegepast als willekeurig.

* De derde groep zijn de incidentalisten. Het gaat hier om mensen van wie de racistische uitlatingen meestal éénmalig zijn. Die uitlatingen kaderen ook niet in een achterliggend gedachtegoed en zijn sterk contextgebonden. De incidentalisten voelen zich door de rechtszaak overvallen en miskend. Meestal waren ze geen tegenstanders van de antiracismewet, maar door hun rechtszaak verandert dat. In hun geval werkt de wet echter wel ontradend, vaak zelfs in extreme mate: sommigen leggen zich vrij verregaande beperkingen op (nooit meer chatten over het migratievraagstuk, bepaalde plaatsen vermijden e.d.). De gevolgen van een vervolging zijn voor deze groep aanzienlijk en buiten verhouding tot de feiten. Sommige veroordeelden werden ontslagen of gingen failliet. Ook traden breuken in hun persoonlijke relaties op. Hun ervaringen met het CGKR zijn zeer negatief, hoewel ze vroeger neutraal of positief over het CGKR dachten.

Vrielink besluit dat ook voor de aangeklaagden de antiracismewet maar een beperkt effect heeft. Nooit wijzigt hun mentaliteit (tenzij in negatieve zin bij de laatste groep). Juist voor de zwaarste gevallen (de overtuigingsdaders) is er geen enkel ontradend, maar zelfs een versterkend effect. Paradoxaal genoeg doen de zwaarste gevolgen zich voor bij de veroordeelden voor de minst zware feiten.

Vrielink stelt verder vast dat de daders zich meestal ergeren omdat het CGKR hen niet hoort vooraleer een strafprocedure op te starten. Zo ontstaat de indruk dat het CGKR voor feitelijke discriminaties in de arbeidssfeer bereid is tot overleg en bij uitinglatingsmisdrijven niet. Vrielink bepleit een vorm van bemiddeling bij bekende verdachten. Sommige aangeklaagden stellen dat ook uitdrukkelijk voor. Maar bemiddeling wordt in deze sector nauwelijks toegepast.

ONGRONDWETTIG?

Vrielink stelt vast dat er een groot verschil is tussen de wijze waarop het Hof van Cassatie en het Grondwettelijk Hof de antiracismewet interpreteren. Hij verkiest, mede op basis van zijn empirische bevindingen, de visie van het Grondwettelijk Hof.

Dat Grondwettelijk Hof meent dat er bij misdrijven als "aanzetten tot haat" een aantoonbaar bijzonder opzet moet zijn. Het wil dat de strafrechter rekening houdt met de context van de gewraakte feiten en ze niet op zich beschouwt.

Het Hof van Cassatie en de meeste strafrechters doen dat niet. Zij vermoeden de kwaadwilligheid gewoon. Vrielink geeft als voorbeeld de zaak van de Makakken-dans, een racistische versie van de Kabouterdans van Studio 100. De makers van deze racistische versie werden nooit gevonden, sommige verspreiders van de dans (bv. via e-mail) werden wel vervolgd én veroordeeld. Het loutere verspreiden van deze dans was voor de strafrechters voldoende om het racisme juridisch bewezen te achten. Kwaadwilligheid werd vermoed, in plaats van aangetoond.

Ook in het beruchte Vlaams Blok-arrest van het Gentse Hof van Beroep werd een massa aan citaten opgesomd en alle

citaten werden strafbaar geacht. Vrieling betoogt dat het hierdoor voor de veroordeelden achteraf wel heel makkelijk wordt om te verklaren dat ze veroordeeld zijn voor futiliteiten. Terwijl in de Vlaams Blok-zaak volgens Vrieling een aantal van de betwiste uitspraken, mits een degelijke uitleg, op zich wel tot een veroordeling had kunnen leiden.

Omdat een hoop rechters de arresten van het Grondwettelijk Hof niet toepassen, ontstaat grote rechtsonzekerheid en zelfs willekeur in de toepassing van de antiracismewet.

WELKE WETSWIJZIGINGEN?

Vrieling pleit ervoor om de wet te wijzigen zodat de visie van het Grondwettelijk Hof uitdrukkelijk in de antiracismewet komt.

* De misdrijven uit de antiracismewet moeten gepleegd worden met uitdrukkelijk kwaadwillige bedoelingen. Die bedoelingen mogen niet verondersteld worden, maar moeten worden bewezen.

* Vrieling wil voorts dat "aanzetten tot haat" in de wet verduidelijkt wordt. Niet alleen moet het bijzonder kwaadwillig opzet ook in dit misdrijf uitdrukkelijk worden vermeld, maar bovendien moet de dader - aldus het Grondwettelijk Hof - aanzetten tot haatdragend, discriminerend of gewelddadig gedrag. Niet alleen tot haatdragende attitudes of gevoelens.

* Meewerken aan een racistische vereniging mag slechts strafbaar zijn als het gaat om een vereniging die zelf vervolgd kan worden. Die vereniging moet dus rechtspersoonlijkheid hebben. Dat is volgens Vrieling de visie van het Grondwettelijk Hof.

Bovendien moet in dit geval ook het cascadebeginsel van toepassing zijn. Dat wil zeggen dat eerst de auteur van de mening of de vereniging waaraan iemand meewerkt, strafbaar is, pas daarna de verspreider of de medewerker.

De strafbare medewerking moet verder worden uitgebreid tot medewerking aan of behoren tot organisaties die discriminatie bedrijven (en niet alleen zoals nu: verkondigen).

* Artikel 21 van de racismewet wordt best geschrapt. Dit artikel bestraft de verspreiding van meningen die rassensuperioriteit preken.

* Ook de negationismewet zou als aparte wet best verdwijnen. Negationisme kan al bestraft worden via de antiracismewet, zo toont het Nederlandse voorbeeld aan. Bovendien zou bij negationisme toch moeten worden bewezen dat er een racistische component is, dat de dader dus wil aanzetten tot haat tegen de joden. Dat moet uitdrukkelijk in de wet gesteld worden. Het Kaderbesluit van de Europese Unie van 28 november 2008 laat dat overigens toe.

WELKE WETSWIJZIGINGEN NIET?

België heeft één van de meest verregaande antiracisme- en antidiscriminatiewetgevingen ter wereld. En er liggen nog een reeks voorstellen ter tafel die nog veel verder willen gaan: de uitbreiding van de negationismewet tot alle misdaden tegen de mensheid en oorlogsmisdaden; het invoeren van een preventieve controle op drukwerk dat verspreid wordt; een verbod voor racistische en extremistische groeperingen; een verbod voor elk symbool of embleem dat met de nazi's kan worden geassocieerd; het verplicht ontzetten uit de burgerrechten voor wie op basis van de racismewet is veroordeeld.

Vrieling stelt dat het parlement de jongste jaren een volledige controle wenste te krijgen op de politieke uitingsvormen van het fenomeen racisme. Het riskeert een vlucht vooruit, waarbij de doelstellingen niet of nauwelijks worden bereikt.

Deze aanpak zou wel eens precies kunnen ondermijnen wat men beoogt. Sommige van de hoger genoemde voorstellen (de preventieve maatregelen, de uitbreiding van de negationismewet, de verplichte ontzetting uit de burgerlijke en politieke rechten, het voorgestelde verenigingsverbod), zullen wellicht sneuvelen bij het Grondwettelijk Hof, als ze wet zouden worden. Vrieling raadt dus af om met deze voorstellen voort te doen.

WAT MET HET CGKR?

Vrieling stelt vast dat het CGKR in sommige zaken de beperkende interpretatie van het Grondwettelijk Hof volgt, in andere dan weer de ruime interpretatie van Cassatie. Soms vindt het CGKR dat er een bijzondere kwaadwillige bedoeling moet zijn om van strafbaar racisme te gewagen, soms vindt het CGKR dat dit niet moet. Het beleid van het CGKR kan daardoor als willekeurig overkomen, te meer daar het CGKR niet wenst bekend te maken in welke zaken het zich burgerlijke partij stelt en in welke niet.

Deze inconsistentie is volgens Vrieling niet wenselijk, zeker niet voor een overheidsinstelling als het CGKR. "Het Centrum draagt hierdoor zelfs bij tot het ondergraven van het maatschappelijk draagvlak voor de discriminatiewetgeving en tast de geloofwaardigheid van de antiracismewet aan". Vrieling pleit ervoor dat het CGKR nog alleen de visie van het Grondwettelijk Hof volgt en telkens duidelijk maakt waarom het wil vervolgen en waarom niet.

Het CGKR zou best slechts een symbolische schadevergoeding vragen als het zich burgerlijke partij stelt. Nu vraagt het meestal vrij hoge sommen, die door vele rechters worden afgewezen. Juridisch gezien rijst de vraag of deze hoge sommen geen nieuwe straf invoeren zonder dat dit wettelijk is bepaald. Het CGKR lijdt immers zelf geen schade in de rechtszaak en zou normaal gezien dus niet meer dan een symbolische vergoeding mogen krijgen. Maar bovendien leiden deze hoge schadeclaims tot een afkeer tegen het CGKR en ondermijnen ze de effectiviteit van de wetgeving.

Beter nog zou zijn om geen prioriteit meer te geven aan uitingsmisdrijven, maar alleen nog aan discriminerende daden. Waarom?

* De slachtoffers die daadwerkelijk te maken kregen met geweld of discriminatie vinden dat belangrijker. Daden zijn belangrijker dan woorden.

* De aangeklaagden van allochtone origine noemen het CGKR een excuusinstelling: "Onze racistische uitlatingen worden aangeklaagd, maar aan de feitelijke discriminaties op de arbeidsvloer doet het CGKR niets", zo luidt het.

* Tenslotte heb je nu heel veel rechtspraak over uitingsdelicten, maar bijna geen over discriminatie in arbeidsbetrekkingen. Terwijl dat eigenlijk belangrijker is.

Vrielink vindt het positief dat het CGKR is geëvolueerd. Als het zich burgerlijke partij stelt is dat nu steeds meer bij hate crimes (gewone misdaden met een racistisch motief). Het richt het zich dus meer op racistische daden. Bovendien kiest het ook meer voor een burgerrechtelijke aanpak.

Maar Vrielink meent toch dat het CGKR zijn beleid meer zou moeten verduidelijken en in zijn jaarverslagen zou moeten uitleggen hoeveel burgerlijke partijstellingen het is opgestart, waarvoor en met welk resultaat. Nu blijft dit onduidelijk en dat leidt tot heel wat negatieve beeldvorming.

Vrielink vraagt zich ook af of het CGKR überhaupt de bevoegdheid moet behouden om rechtszaken op te starten. Dit moet z.i. beter door het middenveld gebeuren, door actiegroepen en verenigingen zoals de Liga voor Mensenrechten en Kif-Kif, niet door een apart overheidsorgaan, buiten het Openbaar Ministerie.

Het CGKR zou er veel bij winnen als het geen burgerlijke partijstellingen meer deed, want dan zouden zijn andere activiteiten meer bekend worden. Nu focust de pers zich uitsluitend op de rechtszaken en dat is een verkeerd beeld. Ook staan de huidige bevoegdheden die het Centrum heeft – adviesverlening, vorming van politie en rechters, evaluatie, bemiddeling en optreden in rechte – onderling te zeer op gespannen voet met die burgerlijke partijstelling. Het CGKR zou zich volgens Vrielink beter toeleggen op zijn ondersteunende rol.

Gazet van Antwerpen, 2010.01.28, John De Wit

UP

Zelf waken over privacy

COMMENTAAR — Het is met onze privacy als met onze pensioenen. Misschien is er nog geen probleem, maar je kunt toch maar beter waakzaam en voorzichtig zijn en zelf voor het nodige zorgen. Op de Europese Dag van de Privacy komt deze boutade van pas. Want het gaat razendsnel en wat de gevolgen zijn van de technologische ontwikkelingen waarvan we zo houden, is niet altijd meteen duidelijk.

Gisteren nog in de krant: Colruyt weet intussen zoveel over zijn klanten dat de warenhuisgroep grote besparingen kan doen door ieder van ons een heel specifieke folder met aanbiedingen toe te sturen. Daarin staan geen producten waarvan het bedrijf weet dat we ze nooit kopen, maar wel spullen die we de jongste tijd vaker mee naar huis hebben gesleept. Het is een gesofisticeerde vorm van dienstverlening. Vooruitgang. Het is zuinig en efficiënt. Maar het is toch ook een mijlpaal. Wie weet wat allemaal over ons? En wat doet die daarmee?

Door de hoge vlucht die sociale netwerksites als Facebook en Netlog hebben genomen, duiken er de jongste tijd verhalen op van mensen wie iets onaangenaams is overkomen omdat ze bij het delen van informatie met hun 'friends' wat te loslippig waren. Ze waren vergeten wie ze ook alweer allemaal tot hun intieme zielenroerselen hadden toegelaten. De sites zelf spannen zich wel in om mogelijkheden aan te bieden om dat gevaar in te dijken, maar uiteindelijk komt het neer op zelfdiscipline. Je moet het zelf een beetje beheren en bijhouden.

Nog maar een paar jaar geleden lokte het plaatsen van beveiligingscamera's parlementaire en andere debatten uit. Intussen staan er camera's, officiële en particuliere, op iedere hoek van de straat en op en in allerhande gebouwen en hebben we daar nog nauwelijks vragen bij. Aangezien die camera's vaak helpen bij het oplossen van misdrijven vormen ze zelfs een erkend winstpunt. Technologie in dienst van onze veiligheid. Pas als ze door onze kleren heen willen kijken, blijken sommigen daar nog gevoelig voor te zijn. Maar de gewenning is onderhand totaal.

Het geloof in de goed aardigheid van die ontwikkelingen is groot. De mogelijkheden die ze bieden zijn ook fantastisch en lijken de eventuele gevaren ruimschoots in de schaduw te plaatsen. Waarom zou iemand zich ermee bezighouden informatie over ons persoontje te misbruiken?

Toch gebeurt dat vaak: sollicitanten en kandidaat-leveranciers worden routinematig gecheckt op Google. Wee hen als daar nog een frats van jaren geleden in opduikt. Criminelen vissen dagelijks identiteits- en kaartgegevens op uit ons internetverkeer. De drempels zijn in onze snelle interacties haast onzichtbaar geworden. Als ze er zijn, klikken we ze zelf weg. Iedere dag is tegenwoordig wel een 'dag van iets'. Maar vandaag even stilstaan bij de vaart waarmee de betekenis van het woord privacy verandert, is geen luxe.

De Standaard, 2010.01.28, BART STURTEWAGEN

[UP](#)

Boerkaprobleem sterk overtrokken

Op enkele tropenjaren als student in Leuven na woon ik al mijn hele leven in Rotselaar. Ons gemeenteschooltje heeft in mijn schoolcarrière drie allochtonen mogen ontvangen: twee kinderen uit een Iraans vluchtelingengezin en de zoon van de plaatselijke dokter die was geboren en getogen in kazernes in het toenmalige West-Duitsland. Het overgrote deel van de hoofddoeken in Rotselaar moet worden gesitueerd in het kader van oubollige rouwstoeten. Ik kan u bevestigen dat boerka's ons al helemaal onbekend zijn, al valt er eventueel nog te discussiëren over de minder geslaagde outfit van het plaatselijk "zat Franske" tijdens de laatste Reuzenstoet.

De Morgen, 2010.01.29, Jeroen Janssens, Rotselaar

[UP](#)

Boerkaverbod wel degelijk zinvol

In De Morgen van gisteren (28/01) bekritiseerde commentator Yves Desmet ons wetsvoorstel dat een einde wil maken aan volledig onherkenbare en niet-identificeerbare mensen in het straatbeeld. Volgens hem is dat niet meer dan "een plat inspelen op een populistisch sentiment". Blijkbaar is het Desmet ontgaan dat onder meer Antwerpen, Gent, Maaseik, Lebbeke, Sint-Truiden en Sint-Jans-Molenbeek al concrete initiatieven hebben genomen om op hun grondgebied het dragen van kledij te verbieden waardoor personen volledig onherkenbaar worden. De besturen van deze en andere steden en gemeenten worden wel degelijk al een hele tijd geconfronteerd met de boerka, die ze steeds vaker in het straatbeeld zien verschijnen.

Dit wetsvoorstel kwam dan ook mee tot stand op vraag van diverse burgemeesters. De huidige situatie is immers verre van ideaal: personen die in de ene gemeente een overtreding begaan, kunnen in een andere gemeente ongestoord blijven rondlopen. Dat leidt onvermijdelijk tot onduidelijkheid. Een ander niet te negeren bewijs daarvan is de nota die de federale politie onlangs verspreidde met richtlijnen voor agenten voor hun omgang met boerkadragers. Die nota kwam er net omdat onze politie- en veiligheidsdiensten moeilijkheden ervaren bij het identificeren van die personen. Het ontbreekt ons momenteel dan ook aan een krachtig overheidssignaal dat duidelijk maakt dat er in ons land geen plaats is voor personen die door hun klederdracht bewust onherkenbaar willen blijven en zich zo aan de samenleving onttrekken.

Daarom dienden wij in september een wetsvoorstel in om gezichtsverhullende kledij te verbieden in publieke ruimtes. In tegenstelling tot wat Yves Desmet beweert, dateert ons voorstel dus van lang voor het advies van de Franse parlamentscommissie die eerder deze week met een vergelijkbare aanbeveling kwam. Met ons wetsvoorstel willen we juist voorkomen dat de situatie in ons land zou escaleren zoals die in Frankrijk, waar de boerka door steeds meer jonge moslims als gemeengoed wordt ervaren.

Wij hopen dat onze genuanceerde tekst in de Senaat kan rekenen op een serene en constructieve bespreking.

Dirk Claes, Nahima Lanjri,
Els Schelfhout, Tony Van Parys, CD&V-senatoren

De Morgen, 2010.01.29

[UP](#)

Leerlingen van ISIB-hogeschool sinds begin december slachtoffer van systematische afpersing

Brusselse school vlucht voor straatboefjes

Geteisterd door een reeks gewelddadige afpersingen in de schoolbuurt transfereerde de Franstalige hogeschool Institut Supérieur Industriel de Bruxelles (ISIB) haar eerstejaarsstudenten gisteren vanuit Anderlecht naar het centrum van Brussel. Sinds begin december hebben jeugdige straatcriminelen het immers op hun leerlingen gemunt. "We waren

genoodzaakt om te verhuizen."

Koningsstraat 150 Brussel, iets na elfen gisterochtend. Met zijn afbladderende verf en troosteloze tricolore vlag straalt het statige gebouw dat de masterstudenten industrieel ingenieur van het ISIB huisvest, weinig vitaliteit uit. In de met marmer beklede inkomsthal bruist het echter van de activiteit. Een twintigtal leerlingen van het eerste bachelorjaar is druk in de weer om dozen met syllabi en ander lesmateriaal uit de auto van directeur François Debast te laden.

"En dat allemaal dankzij hem daar", wijzen enkele meisjes plagend een schuchtere klasgenoot aan. "Ik ben de voorbije weken inderdaad twee keer overvallen in de buurt van onze school in Anderlecht", vertelt Redouan (21) schoorvoetend. "De eerste keer zette een overvaller mij een mes op de keel, maar had ik niets waardevols bij. Hij pakte dan maar mijn muts en bril af. Nog geen week later werd ik benaderd door een tiental jongeren, tussen 17 en 20 jaar oud. Zij dwongen mij mijn gsm, iPod en de 30 euro in mijn portefeuille af te geven. Angstaanjagend."

Sinds begin december worden slag om slinger studenten van het ISIB in de Grondelstraat in Anderlecht lastig gevallen door jeugdige straatcriminelen. Voor of na schooltijd drijven de boefjes hen manu militari in het nauw, zetten hun slachtoffers een mes op de keel en maken hen geld of gsm's afhandig. Eén enkele keer zelfs met een steekwonde tot gevolg. Omdat de veiligheid in de schoolbuurt niet langer gewaarborgd kon worden, besliste de directie deze week om de lessen van haar 250 jongste ingenieursstudenten over te hevelen naar de campus in de Koningsstraat.

"Een stuk beter", zegt Redouan. "Hier voelen we ons tenminste veilig. Ook al is het hier wel superserré."

Nieuw onderkomen

De zwaar beveiligde deuren en twee standbeelden van krachtige Congolese krijgers - mét machete - in de inkomsthal evoceren alras het koloniale verleden van het voormalige bankgebouw.

In de pompeuze patio toont conciërge Antonella waar de leerlingen-nomaden de dozen mogen neerpoten. "Dit gebouw is in feite niet aangepast om extra leerlingen op te vangen", geeft Antonella tussen het dirigeren door toe. "We maken er voorlopig het beste van. Gisteren hebben we al heel wat stoelen en boeken verhuisd, vandaag de rest van het lesmateriaal. Maar ik hoop toch dat het maar een tijdelijke maatregel is."

Lukraak in de patio verspreid wisselen trosjes studenten anekdotes over de voorbije weken uit. "Twee weken geleden werden wij met ons drieën benaderd door een kerel met een mes", doen Jeremy en Benoit heldhaftig hun relaas. "Maar omdat hij een stuk kleiner was dan wij, zijn we gewoon doorgelopen."

Intussen is directeur François Debast er bij komen staan. Op vaderlijke toon informeert hij de leerlingen over hun - tijdelijke - nieuwe onderkomen en polst hij naar de afloop van hun pas afgeronde examenreeks.

Molotovcocktail

"We zagen ons gedwongen om hierheen te verhuizen", vertelt Debast als hij ons naar zijn bureau begeleidt. "Sinds begin december, kort nadat enkele jongeren op 21 november een molotovcocktail in het politiecommissariaat van Anderlecht gooiden, worden onze leerlingen immers geteisterd door een golf van agressie. Vijfentwintig daden van agressie in enkele weken, terwijl ik de laatste vijfentwintig jaar amper drie gevallen van geweld had meegemaakt! Op hun route naar of van school worden de leerlingen in de buurt van het Zuidstation of van de metrohalte Clemenceau benaderd. Overvallers eisen hun geld op, ook al hebben ze meestal maar enkele euro's op zak."

Frappant genoeg zijn het steeds de jongste studenten die gevisieerd worden. "Die zijn het kwetsbaarst", zegt Debast. "Ze worden er systematisch uitgepikt. Het begon met één dader, de volgende keer waren ze met drie en de laatste keren zelfs met acht à tien, meestal Noord- of Zwart-Afrikanen. Vreemd genoeg heeft de Erasmushogeschool vijfhonderd meter verderop veel minder problemen."

Omdat de frequentie van de agressiedaden niet verminderde, richtte Debast zich eind december tot burgemeester Van Goidshoven (MR) en de lokale politie. "Een eerste verdachte werd opgepakt, herkend door enkele leerlingen, maar toch weer vrijgelaten. Daarna begon het geweld gewoon opnieuw. De politieagenten doen wat ze kunnen, maar het geweld verplaatst zich voortdurend. Op die manier wordt er een klimaat van onveiligheid gecreëerd."

Kat-en-muisspelletje

"Wij hebben de laatste weken meer agenten en preventiewerkers laten patrouilleren in de buurt", zegt Fanny Wellens van de politiezone Brussel-Zuid. "Maar de jonge boefjes spelen een kat-en-muisspelletje met de politie. Daarom hebben we onze strategie recentelijk gewijzigd."

Dat resulteerde woensdag alvast in de arrestatie van drie verdachten, één meerderjarige en twee minderjarigen. Het drietal werd formeel herkend door de slachtoffers van de afpersing en prompt voorgeleid voor het parket. "De daders zijn zelf nog jong, allicht durven ze geen oudere personen overvallen", aldus Wellens. "Bovendien blijken ze vooral geïnteresseerd in de nieuwste technologische snufjes en die vinden ze eerder bij hun leeftijdgenoten. We doen alvast al het nodige om alles opnieuw op zijn pootjes te laten vallen."

"Hopelijk wordt de situatie snel genormaliseerd", besluit Debast. "Het gebouw in Anderlecht is immers veel beter uitgerust. Daarom gaan de labo's nog steeds daar door. Drie keer per week verhuizen de bachelorstudenten 's middags van hier naar Anderlecht. In groep welteverstaan, dat is veiliger."

Leterme mist "spontane solidariteit" met asielzoekers

Premier beschouwt een nieuw spreidingsplan als een ultieme noodmaatregel

Voor de premier heeft de oppositie de grenzen van het fatsoen overschreden in het asieldebat. Hij verweet hen "ranzigheid" in hun kritiek op het vroegere spreidingsplan, waardoor er enkele honderden asielzoekers meer in Vlaanderen dan in Wallonië terecht kwamen.

Brussel | Leterme (CD&V) maakte tijdens het vragenuurtje in de Kamer wel een pijnlijke uitschuiver: hij noemde de man of vrouw die de opvangcrisis moet oplossen een "secretaris", terwijl de bevoegde staatssecretaris hem labelde als "commissaris".

De oppositie riep de regering in de plenaire vergadering ter verantwoording over de OCMW's die honderden asielzoekers moeten opvangen, maar Leterme keerde de rollen om. Niet de regering, maar de oppositie is totaal onverantwoord bezig. Zij verspreidt onjuiste en onware informatie, toont geen "spontane solidariteit" met vluchtelingen en doet aan politieke spelletjes ten koste van de twintigduizend asielzoekers in ons land, oordeelde de premier.

In de kerstperiode deed Leterme al een oproep aan zijn landgenoten om hun huizen open te stellen voor asielzoekers, nu deed hij een gelijkaardig appel voor medeleven met de sanspapiers in ons land. "Toen onze mensen moesten vluchten in de oorlog, van West-Vlaanderen naar Limburg, konden zij rekenen op de spontane solidariteit van hun medeburgers, nu is dit een taak van de overheid geworden. Wij, als regering, moeten proberen om voor deze mensen een correcte, rechtvaardige oplossing te vinden."

N-VA kreeg ervan langs omdat ze aankloegen dat er door het vroegere spreidingsplan, het zogenoemde plan 42, meer asielzoekers in Vlaanderen dan in Wallonië terecht kwamen. De communautaire invulling die de Vlaams-nationalisten aan de asielfdiscussie gaven, kon Leterme duidelijk niet bekoren. "Eerlijk gezegd vind ik dat een beetje ranzig," zei Leterme. "Jullie gaven de indruk dat 88% van alle asielzoekers werd opgevangen in Vlaanderen, terwijl het in werkelijkheid ging over de doorverwijzing van 611 mensen. Daarvan werd 70% toegewezen aan Vlaamse OCMW's. Slechts een kleine 50% van alle asielzoekers wordt opgevangen in Vlaanderen, verhoudingsgewijs neemt Wallonië meer asielzoekers op."

De premier reikte ook de hand naar de OCMW's van de grote steden, die smeken om een nieuw spreidingsplan. "Ik heb het volste begrip voor hun verzuchtingen," vervolgde hij. "Het beste wat de regering kan doen, is structureel plaatsen bij bouwen voor de asielzoekers." Een opvolger van spreidingsplan 42 komt er alleen als het echt niet anders kan. "Het moet een uitzondering blijven."

De man of vrouw die het werk van bevoegd staatssecretaris Philippe Courard (PS) moet verlichten, werd door Leterme een "secretaris" genoemd, officieel gaat het echter om "een commissaris". Toen Leterme diens aanstelling "een daad van goed bestuur" noemde, klonk er hoongelach op de oppositiebanken, die de rest van de regering deed rechtveren.

Vicepremier Laurette Onkelinx, die de voorgedij heeft over Courard, schold Zoë Genot de huid vol. Het Ecolo-Kamerlid had zich afgevraagd of Courard nog wel iets te doen zal hebben na de benoeming van de nieuwe commissaris. "De premier heeft duidelijk gezegd wat de taken van de commissaris zijn," schreeuwde de PS-politica.

De verhitte reacties van de meerderheid bewezen voor de oppositiepartijen dat de regering niet meer weet van welk hout pijlen maken in de opvangcrisis. "Het is absurd dat u ons verwijt dat wij de media bespelen," zei Kamerlid Sarah Smeyers (N-VA). "U doet alleen maar aan outsourcing. Dat is het enige talent dat u nog heeft."

De Morgen, 2010.01.29, Tine Peeters

[UP](#)

"Minder immigranten is minder misdadigers"

Voor de Italiaanse premier Silvio Berlusconi zijn misdaad en migratie een pot nat.

Minder immigranten betekent automatisch minder misdadigers. Met die woorden heeft Berlusconi voor de zoveelste keer een knuppel in het hoenderhok gegoooid.

Il Cavaliere maakte de opmerking bij de presentatie aan de ministerraad van de "zeer positieve" resultaten van zijn strijd tegen de illegale immigratie.

Koren op de molen voor de belangrijkste oppositiepartij, de Partito Democratico (PD). PD-leider Luigi Bersani zei dat "een regering niet eeuwig op de angsten kan blijven inspelen, zij moet ook weten hoe een land verstandig besturen".

Parlements lid Livia Turco (PD), auteur van een immigratiewet, bestempelde Berlusconi's uitspraak als "vulgair".

Minder Berlusconi is minder misdaad

Oppositiepartij Italia dei Valori hekelde de "racistische slogans die een klimaat van intolerantie voeden".

Oog om oog, tand om tand, oordeelde PD-voorzitster Anna Finocchiaro, en zij pakte uit met een alternatieve vergelijking: minder Berlusconi betekent automatisch minder misdaad.

In het eigen rechtse kamp kon ook Kamervoorzitter Gianfranco Fini, die het al een tijdje op de heupen krijgt van de Cavaliere, niet met Berlusconi's jongste uitlatingen lachen. Hij verdedigde het idee van een democratie die open staat voor "nieuwe burgers".

Knack, 2010.01.29

UP

Moslimmeisjes

Ik ben geschokt door de giftige reacties van Hüseyin Aydinli (DS 27 januari) en Karen C. (DS 28 januari) op de reportage van Annemie Struyf. Ik heb in de reportage geen reden gezien om te twijfelen aan de eerlijkheid en de open benadering van de reportagemaakster. Hüseyin Aydinli en Karen C. hadden blijkbaar een uitzending verwacht met de bedoeling 'nu eens te tonen dat niet alle moslims beantwoorden aan het stereotiepe beeld dat de Vlaming van hen heeft'. Alles wat daar niet aan beantwoordt, is dan per definitie tendentieus. Zij vergissen zich echter schromelijk met hun kritiek, want in de reportagereeks van Annemie Struyf gaat het over iets heel anders. Het gaat niet over 'dé moslims', 'dé katholieken', 'dé joden'. Daar heb je trouwens meer voor nodig dan een reportage van telkens één uurtje. Neen, Struyf wil peilen naar de motivatie en de instelling van mensen die sterk door het geloof worden geïnspireerd. En dat je dat doet bij de vroomste belijders van een godsdienst, is een logische keuze. Je kunt daar eventueel over discussiëren, maar het bekritisieren als 'islambashing' is in deze overtrokken en naast de kwestie. Als Annemie Struyf een van de volgende keren een gemeenschap van kloosterzusters bezoekt, zal er hopelijk geen bisschop of pastoor zijn die fulmineert dat die zusters geen representatief deel van de katholieke bevolking vormen.

Het beeld dat de bekeerde moslima's van zichzelf gaven tijdens de reportage, is volledig voor hun eigen rekening. Zij konden vrijuit spreken, zij werden niet in de val gelokt en er werd niets uit zijn verband gerukt. Aydinli en C. zijn duidelijk niet gelukkig met dat beeld, maar dan moeten zij eerder die moslima's aanspreken dan de reportagemaakster die alles registreerde. Het is overigens een intrigerende vraag wát de briefschrijvers precies stoort in de houding van de moslima's in de reportage. Zijn het de hallucinante argumenten waarmee de vrouwen de evolutieleer te lijf gingen? Of de ontwapenende eerlijkheid van de man die zijn vrouw graag ziet omdat ze zo goed gehoorzaamt - iets wat strikt genomen minder met islam te maken heeft dan met cultuur?

Ik zou dus zeggen: schiet niet op de pianist. Ik hoop dat, na volgende uitzendingen, dergelijke bekrompen reacties van andere godsdiensten ons bespaard blijven. En ik hoop ook stilletjes dat er uit de moslimgemeenschap een reactie komt die wat meer getuigt van openheid en verdraagzaamheid. Hüseyin Aydinli en Karen C. hebben alleszins de kans gemist om een genuanceerd beeld van de islam te propageren.

De Standaard, 2010.01.29, Guido Kuppens

UP

Walter Vandenbossche dringt aan op een federale regeringscommissaris voor Anderlecht

Brandbrief uit de Bronx van Europa

Walter Vandenbossche is CD&V-gemeenteraadslid in Anderlecht en eerste ondervoorzitter van het Brussels Hoofdstedelijk Parlement.

Een Franstalige hogeschool verhuist uit Anderlecht: op en rond de campus is het te gevaarlijk geworden, oordeelde de directie. Na Luckas Vander Taelen in De Standaard trekt nu ook Walter Vandenbossche aan de alarmbel: "Wij, inwoners van de gemeente Anderlecht, zijn de wanhoop nabij."

Je kunt er niet meer omheen: de gemeente Anderlecht krijgt zowaar de reputatie van de "Bronx van het Europese continent". De feiten zijn onbetwistbaar. Geweld, aanranding, diefstal en verkrachting, elke dag worden we opnieuw en opnieuw geconfronteerd met de machteloosheid van de lokale overheden om een halt toe te roepen aan jongerenbenden die onze lokale samenleving tot in haar diepste vezels raken.

Het Institut Supérieur Industriel de Bruxelles (ISIB), een Franstalige school gespecialiseerd in hogere industriële opleidingen, verlaat de gemeente nu omdat in de voorbije zes maanden om en bij 25 leerlingen werden aangerand, geracketeerd, bestolen, verkracht. Het is een bijzonder harde dreun voor de gezagsdragers, die nu al maanden elk feit minimaliseren, en zelfs ontkennen. Hun politieke egelstelling is duidelijk: elke oplossing die zou inhouden dat zijzelf een deel van of geheel hun eigen macht moeten afstaan, wordt brutaal afgewezen.

Aanhoudend geweld

Het vertrek van de school werd voorafgegaan door gevechten tussen politie en jongerenbenden op de Albert I-Square waarbij een politiewagen in de prak werd geslagen, de beschadiging en brandstichting van een veertigtal wagens, de doodslag op een jongeling die de fout maakte met een sjaltje van RSCA de metro in de Aumalewijk te nemen, het in elkaar slaan van jonge moslima's die het aandurven zonder hoofddoek hun school te verlaten, en het op de knieën dwingen van een jonge juwelier met een vuurwapen – er restte hem geen ringetje meer na de overval. Er is geen inwoner in deze gemeente die nog niet geconfronteerd is met geweld en onveiligheid.

De burgemeester van Anderlecht, Gaëtan Van Goidsenhoven (MR), bepleitte recentelijk in de Conferentie van Brusselse Burgemeesters echter niet alleen het behoud van de zes politiezones in Brussel, hij verdedigt de politiek voor een ontbinding van die zones, om de vroegere situatie van de negentien korpsen te herstellen. Hij wil de macht. Niettegenstaande zijn totale onmacht. Hij doet wel verwoede pogingen om de regio en het federale niveau in zijn denkschema te laten instappen, door hen te vragen goed afgelijnde en gecontroleerde hulp te bieden. Maar raken aan zijn positie van feodale leenheer is ondenkbaar. "Dan nog liever de huidige situatie."

Mijn vraag om een procedure van "alert bestuur" op te starten – zoals in de Molukkerwijk in Amsterdam, waar men er door een concentratie van repressieve, preventieve en curatieve machten wel in geslaagd is een maatschappelijke heroriëntatie in het getouw te zetten – werd onthaald met een blik van onbegrip. Want weet u, hier in Brussel de mosterd halen in Nederland is als vloeken in de Sint-Pietersbasiliek in Rome

De wanhoop nabij

De onmacht van de burgemeester en de politiecommissaris wordt vandaag schuldig verzuim. De miskennis van de zwaarte van de feiten, het gemis aan inzicht in het veiligheidsdossier, de afwezigheid van een correct strategisch veiligheidsplan, de vlucht van de politie voor haar verantwoordelijkheid, dat alles leidt ertoe dat burgers de gemeente in rechte kunnen dagvaarden. Voor meer veiligheid!

Wij, inwoners van de gemeente Anderlecht, zijn de wanhoop nabij. Er moet met de meeste voorrang een tweesporenbeleid worden ingeleid om de leefbaarheid van deze gemeente te redden. De onbekwaamheid van de burgemeester en de politionele korpsoversten om de veiligheid van burgers, instellingen en bedrijven te verzekeren, moet door de minister van Binnenlandse Zaken dringend – vandaag nog als het kan – worden aangegegrepen om een federale regeringscommissaris voor veiligheid te benoemen en naar Anderlecht te sturen. Hij/zij moet de politionele bevoegdheden, middelen en manschappen van de zone Zuid overnemen, en samen met de federale overheid, binnen het kader van een strategisch plan, de veiligheid herstellen. Zero tolerance is de enige leidraad die de rust kan herstellen. De onmogelijkheid om in een noodsituatie als Anderlecht een noodbeleid te voeren, vloeit voort uit het bestaan van elf (11) bestuurlijke instellingen, van OCMW tot Europa, die naast elkaar politieke macht uitoefenen in Brussel. De minister van Justitie moet snel een einde stellen aan deze situatie door een wettelijk initiatief te nemen tot oprichting van een bestuurlijke vorm "alert bestuur", waarbij alle bestuurlijke krachten bevoegdheden, mensen en middelen delegeren, en waardoor preventief, curatief en repressief een positief beleid kan worden gevoerd.

Onze eerste partners daarbij zijn vandaag de allochtone gemeenschappen, die in groten getale in deze achtergestelde wijken wonen. We moeten met hen komen tot een dialoog over een verantwoordelijke gemeenschap, waarin de naleving van regels om samen te leven geen rem betekent, maar een waarborg voor een toekomst. Ook, zeker, in Anderlecht. De onmacht van de burgemeester en de politiecommissaris wordt vandaag schuldig verzuim. De miskennis van de zwaarte van de feiten en de vlucht van de politie voor haar verantwoordelijkheid leiden ertoe dat burgers de gemeente in rechte kunnen dagvaarden. Voor meer veiligheid!

De Morgen, 2010.01.29, Walter Vandenbossche

UP

Anderlecht is geen "no-go zone"

Anderlecht is niet "de Bronx van Europa", maar een "sense of urgency" is wel degelijk nodig om de problemen te bestrijden. De Brusselse werkgeversorganisatie BECI vraagt een masterplan in plaats van "schadelijk populisme".

De laatste maanden wordt een heuse angstpsychose gecreëerd rond de gemeente Anderlecht. Het lijkt alsof geen mens er nog de straat op kan zonder bedreigd of gemolesteerd te worden. Deze wijken zijn niet zoals de favela's van Sao Paulo of de Bronx van Europa, ook al kennen ze meer economische problemen, meer criminaliteit en minder burgerzin dan andere gemeenten in het land. Anderlecht is zeker geen no-go zone, maar een sense of urgency is wel degelijk op zijn plaats. We vragen een masterplan voor de zogenaamde "arme sikkell" in Brussel.

Een hoge bevolkingsdichtheid, concentratie van werkloosheid, soms schrijnende armoede, uitgeleefde en aftandse sociale en privé woningen, verbaal en soms fysiek geweld, straatbendes, louche autohandel, en dat op een boogschuit van het centrum van de hoofdstad van Europa. Het is niet toevallig dat juist in deze brandbare cocktail van sociale en economische achterstand relletjes ontstaan en de bevolking zich onveilig voelt. Deze problemen zijn niet nieuw en ook niet plots dramatisch verslechterd. Aangepast ingrijpen blijft echter al veel te lang uit.

De sociale noden en uitdagingen zijn gigantisch groter binnen Brussel dan daarbuiten, de politieke dadendrang om er iets aan te doen blijft vooralsnog erg bescheiden, paradoxaal genoeg. Een globale aanpak is er niet. De toestanden in deze wijken reduceren tot een probleem van onveiligheid en onderbemande politiekorpsen gaat voorbij aan de echte

problemen van Brussel. En die zullen, indien ze ongewijzigd blijven, alleen maar verergeren.

Met zo'n 105.000 inwoners is Anderlecht groter dan Leuven of Brugge. Een groot deel van de gemeente baadt in het groen en is redelijk welvarend, vergelijkbaar met bijvoorbeeld het naburige Dilbeek. Een ander deel, met name de wijken in en rond Kuregem, hoort al jaren tot de zogenaamde "arme sikkels" van het Brussels Gewest. De problemen beperken zich niet tot wijken van Anderlecht alleen. Een aantal wijken in de gemeentes Sint-Jans-Molenbeek, Brussel, Vorst, Sint-Gillis, Sint-Joost-ten-Node en Schaarbeek kennen die ook. Dit in Europa haast unieke fenomeen, waarbij de stedelijke armoede zich in en rond het stadshart concentreert, en zo dus ook voelbaar is voor iedereen die er komt, is de historische erfenis van decennia van stadsvlucht en het gebrek aan antwoord daarop vanwege de overheden.

Er is een sociaal masterplan nodig voor de arme sikkels rond Brussel, dat maatschappelijke perspectieven en veiligheid voorziet voor de bevolking en de bedrijven en handelaars in deze wijken.

Maar doen alsof dit een levensgevaarlijke no-go zone is, waar handelaars in elkaar geslagen worden en je 's avonds niet op straat kan, is schadelijk populisme. En dat bewijst geen dienst aan al diegenen die zich met hart en ziel in de wijken inspannen om er te wonen, te werken, te ondernemen, en te proberen om mensen naar deze wijken te halen. Elke week komen in Kuregem 100.000 mensen naar de markt in de slachthuizen, de Kelders van Kuregem organiseren toptentoonstellingen. Er is ondertussen zelfs een luxehotel in de wijk gebouwd, en een restaurant kreeg er vorig jaar, als eerste brasserie van België, zijn eerste ster. Verschillende sites werden volledig heringericht als bedrijfs- en woonruimtes. Inwoners, handelaars, bedrijven en wijkcontracten doen wat ze kunnen om deze buurten een menselijk gezicht te geven en te zorgen voor leven, voor cohesie en voor een positieve dynamiek. Ze bewijzen dagelijks dat een goed leven hier wel degelijk mogelijk is. Hetzelfde geldt voor het enorme economische engagement in de zone rond het Zuidstation, ondanks de specifieke veiligheidsproblematiek die daar heerst.

Gemeentebesturen zonder visie en dadendrang, en de vaders van de federale staat die Brussel niet van de financiering voorzagen om de grootstedelijke problemen de baas te kunnen: Ook zij zijn deel van het probleem. Beiden zijn er niet in geslaagd om gezamenlijk een visie op een grootstedelijk beleid en op ruimtelijke ordening in de hele metropolitane zone, laat staan om een woningbeleid of een mobiliteitsbeleid uit te werken en daarvoor een gezond budgetbeheer te creëren. Dat een visionair, creatief en innovatief lokaal beleid uitblijft, dat kunnen de politici enkel zichzelf aanrekenen. Ambtenaren, straathoekwerkers, politiemensen worden stuurloos en blijven verweesd achter.

Er is nood aan een economisch en sociaal masterplan voor deze wijken. Niemand is gebaat met de almaar groeiende dualisering in de hoofdstad. Een bruisende en welvarende hoofdstad, motor van de Belgische economie, is in het belang van iedereen in dit land. We vragen aan de overheden om een structurele oplossing te vinden voor de problemen en willen partner zijn in het tot stand komen van een gezond economisch en sociaal klimaat van Brussel, ook in de wijken in de arme sikkels.

Olivier Willocx, Gedelegeerd bestuurder van BECI, Kamer van Koophandel & Verbond van Ondernemingen te Brussel
De problemen zijn niet plots dramatisch verslechterd. Aangepaste ingrijpen blijven echter al te lang uit

De Morgen, 2010.01.30, BECI

UP

Anderlecht

Ja, er is een probleem in Anderlecht. En iedereen in de gemeente vindt het onaanvaardbaar dat jonge criminelen straffeloos een hele buurt kunnen of mogen terroriseren.

Veiligheid is een recht waar ook de inwoners van Kuregem van moeten kunnen genieten.

Maar dat de 110.000 inwoners van Anderlecht stuk voor stuk op elke hoek van elke straat in elke wijk dreigen te worden vermoord of verkracht, klinkt misschien wel goed, maar strookt niet met de werkelijkheid.

Vreemd dat Walter Vandenbossche (DM 29/1)

net in die onleefbare gemeente als investering onlangs een nieuw appartement kocht. Niet omdat hij wil verhuizen, maar om te verhuren.

Als hij zijn eigen analyse zelf gelooft, zou ik denken dat er betere plaatsen zijn om in vastgoed te beleggen.

Vreemd ook dat we het gemeenteraadslid nooit hoorden over veiligheid toen hij zelf schepen was. Nee, toen was Anderlecht het Manhattan van Europa en voerde Vandenbossche een strijd tegen de komst van een... Ikea-vestiging in zijn stad.

De ironie van het verhaal is dat de situatie in de politiezone Brussel-Zuid sterk is beginnen verslechteren op het moment dat Vandenbossche mee aan het bewind was, en dat het de nieuwe korpschef is die nu de handen vol heeft om die scheefgegroeide situatie recht te trekken.

Wat doet Walter Vandenbossche trouwens als ondervoorzitter van het Brussels Parlement? Hoeveel voorstellen over veiligheid heeft hij daar al ingediend in ruil voor zijn wedde van 140.000 euro?

Wanneer kunnen we een artikel van zijn hand lezen waarin hij zijn CD&V-partijgenoot en federaal minister van Justitie Stefaan De Clerck oproept om ervoor te zorgen dat de criminelen die de politie oppakt, ook effectief worden bestraft? Of is dat te veel gevraagd van een Brussels politicus?

De Morgen, 2010.01.30, Benoît De Groote, Anderlecht

UP

“Antiracismewet wordt vaak ongrondwettig toegepast”

De antiracismewet wordt veel te ruim en vaak ongrondwettig toegepast en daardoor schiet ze haar doel voorbij. Dat schrijft de Nederlandse rechtsantropoloog Jogchum Vrielink in een monumentale studie over alle Belgische rechtspraak over racisme sinds 1981.

Vrielink ging ook na wat de effecten van de antiracismewet waren op klagers én aangeklaagde. Hij doctoreerde daarmee donderdagavond aan de rechtsfaculteit van de de KULeuven.

Wat leert het doctoraat?

* De antiracismewet wordt nu veel meer toegepast dan vroeger. Van twee veroordelingen per jaar in de jaren negentig steeg het aantal tot 43 in 2005.

* De wet wordt in 80% van de gevallen toegepast op “uitlatingen”, terwijl ze vooral bedoeld was om discriminerende daden te beteugelen. Ze beteugelt woorden, maar veel minder daden.

* De toepassing is vooral vanaf 1994 meestal te ruim, zelfs ongrondwettig. Ze houdt geen rekening met de arresten van het Grondwettelijk Hof. Dat Hof vereist dat bij een racistische uitlating wordt aangetoond dat er een kwaadwillig opzet is. De meeste vonnissen doen dat niet, ze veronderstellen die kwaadwilligheid gewoon en ze plaatsen de uitlatingen ook niet in hun context.

* Voor veel aangeklaagden schrikt de antiracismewet niet af. De meest verstokte racisten worden zelfs in hun mening versterkt. De antiracismewet wijzigt de mentaliteit van de aangeklaagden niet.

* Het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding moet duidelijk maken wanneer en waarom het zich burgerlijke partij stelt en wanneer niet. Momenteel volgt het nu eens de strikte criteria van het Grondwettelijk Hof en dan weer niet. Dat kan niet, want zo ontstaat een indruk van willekeur. Volgens Vrielink ondermijnt het CGKR daarmee zelfs het maatschappelijk draagvlak voor de antiracismewet.

Vrielink stelt voor dat het CGKR géén bevoegdheid meer zou hebben om zich burgerlijke partij te stellen. Dat laatste gebeurt best door actiegroepen uit het maatschappelijk middenveld, zoals de Liga voor Mensenrechten of Kif-Kif.

* België heeft één van de meest uitgebreide antiracisme- en antidiscriminatiewetten. De aparte negationismewet, die het ontkennen van de nazi-moord op 6 miljoen joden tijdens de tweede wereldoorlog bestraft, wordt best afgeschaft.

Meer informatie over dit doctoraat vindt U op de expertensite van John De Wit.

Gazet van Antwerpen, 2010.01.30, John De Wit

[UP](#)

Bespuwd

Hoelang nog moeten de Brusselse ouders bang zijn dat ze, een half uur nadat hun kinderen naar school zijn vertrokken, telefoon krijgen dat hun kind nog maar eens aangevallen is door jonge allochtonen? Op donderdag 28 januari is mijn zoon voor de derde keer in twee jaar tijd op weg naar school overvallen in het Elisabethpark. Mijn zoon werd bespuwd, in de buik en het kruis gestampt en onthaald op verbale agressie in de stijl van 'Je vriendin is een hoer', 'Ga je vriendin neuken', 'Vuile Vlaming'. Terwijl mijn zoon de politie belde, vertelden de vijf allochtone delinquenten fier dat ze 14 jaar oud waren en dat de politie hen niets kon doen. Tegelijkertijd kreeg mijn zoon via zijn gsm van die politie te horen dat ze machteloos staan en dat het een politiek probleem is.

Moeten er dan echt doden vallen eer deze problematiek door de politici aangepakt wordt? Ik denk dat de tijd van politiek correct zijn voorbij is en dat deze ontaarde situatie open en bloot moet worden besproken en vooral opgelost, zonder dat je daardoor voor racist uitgemaakt wordt. Wanneer gaat de moslingemeenschap op een actieve manier deze rotte appels eruit halen in plaats van te schermen met het cliché 'dat dit gedrag niets met de islam te maken heeft'?

De Standaard, 2010.01.30, Naam en adres bekend

[UP](#)

Haïtiaanse bootvluchtelingen onderschept

COCKBURN TOWN - Meer dan 120 Haïtianen in een gammele boot zijn voor de kust van de Turks- en Caicoseilanden opgepikt door de marine. De Haïtianen probeerden hun door een verwoestende beving getroffen land te ontvluchten. Dat

meldde de Britse BBC vrijdag op zijn website.

De autoriteiten in het Britse overzeese gebiedsdeel ten noorden van Haïti hebben laten weten dat de groep in een sporthal is opgevangen en voorlopig niet teruggestuurd wordt. Haïtianen proberen regelmatig armoede in eigen land te ontvluchten en in overvolle bootjes de eilandengroep te bereiken, die 145 kilometer verderop ligt.

De marine controleert sinds de beving intensiever in het gebied, omdat gevreesd wordt dat een groot aantal Haïtianen zal proberen het grotendeels verwoeste Haïti te verlaten voor de Turks- en Caicoseilanden.

Ondertussen krijgen de overlevenden van de beving op 12 januari te maken met ziektes die zich langzaam verspreiden in het eiland. Het gaat onder meer om diarree en tetanus. De ramp kostte aan mogelijk 200.000 mensen het leven. Ongeveer een miljoen mensen zijn dakloos geraakt. Zeventien dagen na de ramp zijn er echter nog altijd groepen mensen die nauwelijks tot geen hulp hebben gezien.

De Haïtiaanse president René Préval uitte vrijdag stevige kritiek op het gebrek aan coördinatie bij de internationale hulpverleners, die het geven van hulp niet op elkaar zouden afstemmen en de Haïtiaanse regering niet zouden betrekken bij hun plannen.

Een Britse BBC-verslaggever trof ter plaatse een paar Belgische hulpverleners aan, die met een biertje in de hand vertelden dat ze een watertruck hebben meegebracht, die volgens het Wereldvoedselprogramma van de VN niet nodig is.

De verslaggever ging ook kijken bij een tentenkamp dat ten noorden van de stad zou zijn opgeslagen. Hij trof ter plaatse een grote groep Haïtianen aan, die vooralsnog zo goed als verstoken blijft van hulp. Sommigen hadden al dagenlang niet gegeten en de groep, die bestaat uit honderden volwassenen en kinderen, slaapt onder de blote hemel bij gebrek aan een tent.

de Volkskrant, 2010.01.30

UP

'In Godsnaam'-koppel stelt VRT in gebreke

Linsey 'Safiya' Daman en Abdelali Yagoub, het koppel uit de VRT-reeks 'In Godsnaam', stelt de VRT en de Gentse schepen van Burgerzaken in gebreke. In de omstreden aflevering van het programma gaf Yagoub toe dat hij problemen had met zijn papieren.

Ook Daman verklaarde in de aflevering dat haar echtgenoot gelogen had over zijn geboortestad en dat hij onder een andere naam had gewerkt. Na de uitzending liet de Gentse schepen van Burgerzaken Catharina Segers weten dat er een nieuw dossier rond het huwelijk wordt geopend. "Dit komt zo goed als zeker voor de rechtbank", zei ze.

De advocaat van het koppel, Abderrahim Lahlali, maakte zaterdag bekend dat hij zowel de VRT als de schepen in gebreke stelt. 'Ik heb de VRT verzocht mij alle videobeelden en alle andere bijkomende communicatie over te maken. De beelden mogen op geen enkele wijze meer worden verwerkt, uitgezonden of verspreid', aldus Lahlali.

Het koppel stelt ook de schepen van Burgerzake in gebreke omwille van haar "ongeoorloofde uitlatingen". "De uitzendingen en het commentaar van de schepen hebben mijn cliënten onherstelbare morele en materiële schade toegebracht. Hun levenskwaliteit en het recht op een menswaardig bestaan is op onherroepelijke wijze aangetast", besluit Lahlali.

Gazet van Antwerpen, 2010.01.30

UP

Miljoenen voor extra plaatsen voor asielzoekers nu al besteed

De 76 miljoen euro die Fedasil en de Regie der Gebouwen kregen van de regering om in 2010 vijfduizend opvangplaatsen voor asielzoekers bij te creëren, zullen waarschijnlijk niet volstaan. De kosten voor de bestaande centra en opvang in hotels nemen nu al een reusachtige hap uit dat budget. De vraag rijst dan ook of er nog genoeg geld overblijft voor de beloofde nieuwe opvangplaatsen, schrijft De Morgen.

'Bij de eerste begrotings-controle van het jaar zal nagegaan worden in welke mate er dient bijgestuurd te worden', geeft het kabinet van staatssecretaris Philippe Courard, bevoegd voor het opvangbeleid, toe.

Als staatssecretaris voor Maatschappelijke Integratie Philippe Courard (PS) de oppositie over zich heen krijgt over de opvangcrisis antwoordt hij stevast dat er 76 miljoen euro klaar ligt voor 5.000 extra plaatsen in nieuwe centra. Die plaatsen, zo verzekert hij nog, zijn 'structureel'. De opgeknapte legerkazernes of overheidsgebouwen moeten niet binnen

enkele maanden terug worden verlaten, ze kunnen nog jaren dienen voor de opvang van asielzoekers.

Alleen blijkt nu al dat het bedrag van 76 miljoen euro ruim onvoldoende zal zijn om vijfduizend vaste opvangplaatsen bij te creëren. Een groot deel van dat budget werd door Fedasil al vastgelegd om de 880 plaatsen, die in 2009 werden geopend, in stand te houden.

Fedasil moest ook al ettelijke miljoenen opzijzetten om dit jaar de hotelkosten van de asielzoekers te dekken. Per maand rekent Fedasil op meer dan een miljoen euro om de hoteleigenaars te kunnen vergoeden.

De Standaard, 2010.01.30, Ilc

UP

De Bie: "Sp.a heeft boel laten verrotten in Brussel"

De politievakbonden maken na de overval op een Brussels wisselkantoor waarbij een inspecteur werd neergeschoten de juiste analyse dat het voor de Brusselse politieinspecteurs haast onmogelijk geworden is om de taak uit te voeren zonder daarbij dagelijks het risico te lopen op een gewelddadige confrontatie met zware criminelen. Dat stelt Vlaams Belanger Bart Debie, zelf een gewezen politiecommissaris.

De reacties van Groen! en sp.a, die beide pleiten voor een zerotolerantiebeleid zijn volgens Debie juist, maar op zijn minst merkwaardig. "Is het niet vooral de sp.a die samen met haar zusterpartij PS met hun pamperpolitiek de boel heeft laten verrotten in Brussel?", vraagt hij zich af.

Beide partijen hebben ook steeds alle voorstellen voor een harde aanpak van de criminaliteit weggestemd. Het Vlaams Belang is echter constructief en zal de komende periode dan ook opnieuw voorstellen indienen om tot een zerotolerantiebeleid en een betere politiewerking in Brussel te komen. Meteen kunnen sp.a en Groen! dan de daad bij het woord voeren, luidt het nog. (belga/adv)

De Morgen, 2010.01.31

UP

Groen! en sp.a eisen zerotolerantie in Brussel

Groen! en sp.a eisen onmiddellijke zerotolerantie tegen geweld en jongerencriminaliteit nadat gisteren voor de tweede keer in tien dagen tijd in Brussel een politieagent is beschoten.

"Terug naar de middeleeuwen"

Lukas Vander Taelen (Groen!) zegt in een interview met Het Nieuwsblad op Zondag dat "je in Brussel opnieuw over de straat moet kunnen stappen zonder een mes op je keel te krijgen." Vander Taelen stelt dat Brussel aan de rand van een terugkeer naar de middeleeuwen staat, "toen je leven niet veilig was als je je buiten je vertrouwde buurt waagde."

Veiligheidskuur

Sp.a-volksvertegenwoordiger Renaat Landuyt vindt dat Brussel dringend aan een grote veiligheidskuur toe is en eist dat de lege plaatsen in de jeugdgevangenis van Tongeren onmiddellijk gebruikt worden om criminele Brusselse jongeren op te sluiten. (belga/tw)

De Morgen, 2010.01.31

UP

REAGEER!